

කුස ජාතකය

තවද දසබලදාරී සුරාසුරව වක්‍රාවාරු වූඩමානි මරිචිසච්ච පරිවුඤ්ච වරණ යුගල ඇති සර්වඥයන් වහන්සේ සැවැත්නුවර සම්පයෙහි වූ ජේතනම් රාජ කුමාරයන්ගේ උයන්හි අනේපිඬු මහා සිටානන් විසින් සිව්පණස්කෙළක් ධන වියදම් කොට කරවා පිළිගන්වන ලද රාත්‍රීස්ථාන දිවාස්ථාන වංකුමන මණ්ඩප මාලාකාදීන් විරාජමානවූ පද්මෝද්පල කුචලකුමුදු කල්හාර කුසුමොපශෝහිත පුෂ්කරනීන් රමාවූ භූමිප්‍රදේශ ඇති ජේතවන මහා විහාරයෙහි බ්‍රහ්ම ආර්ය ඊරියාපථ විහරණයෙන් දවස් යවනසේක් සස්තෙහි උකට්ඨිවූ එක්තරා හික්කු කෙණෙකුන් අරහයා මේ කුස ජාතකය ධර්මදේශනාව වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්

සැවැත් නුවර වසන්තාවූ එක්තරා කුලපුත්‍රයෙක් බුදු සස්තෙහි යෙදී මහණුව එක් දවසක් සැවැත්නුවර පිඬුසිඟා ඇවිදිනේය. සර්වාභරණ විභූසිතවූ එක් මාතුගාමයෙක් දක සුභ නිමිත්ත ග්‍රහණයෙන් බලා කෙලශවසඟව ශාසනයෙහි ඇලුම් නැතිව දික්වූ නිය කෙස් හා ඉළුපුනු නහරබහන් කිළිවූ සිවුරු හා සුදු මැලිවූ සිරුරු ඇතිව වසන්තේය. යම්සේ දිව්‍යලෝකයෙන් වූතවන්තාවූ දිව්‍යපුත්‍රයන්ට පැලදි මල් මලානිකවිමය දිවසඵ කිළිවූවිමය ශරීරය දුච්ඡේයට පැමිණවිමය දෙකිසිල්ලෙන් ඩා වැහිමය දිව්‍යලෝකයෙහි ආලය මදවිමය යන මේ පලපූර්වනිමිත්තයෝ පහළවෙද්ද එපරිද්දෙන්ම උකට්ඨිවූ සිත් ඇතිව ශාසනයෙන් පිරිහෙනු කැමති හික්කුන්ටත් සැදෑ නමැති මල් මලා නිකවිමය කැරබැමිහ සිල් කිහිටිවිමය කැරබැමිහ නුගුණ පැතිරෙමින් විරූප බවට පැමිණිමය කේලශ නමැති ඩා වැහිමය විවෙකස්ථානයෙහි නොඇලිමය යන මේ පලපූර්වනිමිත්තයෝ පහළවන්තාහ. ඒ මහණහටද එකියනලද පස් වැදෑරුම්වූ ගුණයෝද පහළවූහ. එබව දැන සෙසු හික්කුන් වහන්සේ ඒ මහණ නොකමැතිකරවා බුදුන් සම්පයට කැඳවාගෙන ගොස් ස්වාමීනී මූ ශාසනයෙහි උකට්ඨිවූයයි දැන්වූ සේක.

එකල සර්වඥයන්වහන්සේ මහණ තා ශාසනයේ උකට්ඨිවූයේ සැබෑදැයි විචාරා වදාරා සැබෑව ස්වාමීනියි දැන්වූ කල්හි මහණ කේලශවසඟව නොපවතුව මේ මාතුගාමයෝ නම් පවිටු සත්ව කෙනෙකැයි ඔවුන් කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් හැර ශාසනයෙහි ඇලීවාසයකරව. ස්ත්‍රීන් කෙරෙහි පිළිබඳ සිත් නිසා තේජස්වී වූත් පුරාතනයෙහි නුවනැත්තෝ තේජසින් පිරිහී නොයෙක් වාසනයට පැමිණියාහු වෙද්දැයි වදාරා හික්කුන්වහන්සේ විසින් ආරාධිත වූ පරදුක්ඛ දුක්ඛිතවූ කරුණා නිධාන වූ තිලෝගුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ කඩකුරාවක් පහකොට විචිත්‍ර වික්‍රකර්මාන්තයක් දක්වනකෙනෙකුන් පරිද්දෙන් භවයෙන් ප්‍රතිච්ඡන්ත වූ ඉකුත්වත් කථාව කුතයුග මහමේසයක් නැගී වස්නා කලක්මෙන් ගෙනහැර දක්වා වදාරණසේක්:-

යටගිය දවස මලල රට කුසාවතී නම් නුවර ඔක්කාක නම් රජපුරු කෙනෙක් දසරාජ ධර්මයෙන් දැහැමෙන් රාජ්ජය කරන්නාහ. ඔහුගේ සොළොස් දහසක් පුරාඩගනාවන්ට ප්‍රධාන වූ සිලවතී නම් අගමමහෙසුන් බිසෝ කෙනෙක් වූහ. පුත් දරුකෙනෙක් නැත්තාහ. එකල නුවර වැස්සෝ හා රාජ්ජවාසීන් හා සුරදොරට රැස්ව රට නසන්නේය. විනසේතයයි මහත්කොට කොලාහල කළාහුය. ඒ කොලාහල ඇසු රජපුරුවෝ සීමැදුරු කවුළුව හරවා මා රාජ්ජය කරමින් සිටියදී අන්‍යායක් කරණ කෙනෙක් නැත්තාහ. කුමක් නිසා මොරගැවූදැයි විචාළාහ.

එකල ඔවුන් විසින් සැබව ස්වාමීනී දේවයන් වහන්ස අධම්මකාරී කෙනෙක් නැත වංශ පරිපාලනය කරන්නට නිසි දරු කෙනෙක් නැත්තාහ. අනික් කෙනෙකුන් අප රාජ්ජය ඇරගෙන අධර්මයෙන් රාජ්ජය නසති ඒ කාරණයෙන් දැහැමෙන් රාජ්ජය කරන්නට නිසි පුතනු කෙනෙකුන් පැතුව මැනවයි කීහ. එසඳ රජපුරුවෝ ද පුතනුවන් ප්‍රාර්ථනාකරන්නාවූ මා විසින් කුමක් කටයුතු දැයි විචාළාහුය. දේවයන් වහන්ස නුඹවහන්සේගේ තුන්වැදෑරුම්වූ නාටක ස්ත්‍රීන්ගෙන් පළමුකොට රැකවල් ඇතිව පිටත ඉන්නාවූ සුළු නළු මුළු රැකවල් හැර ස්ත්‍රීයක් සිතසේ ඇවිදිනාව හැර වදාළ මැනව ඉදින් ඉන් සුන් බිසවුන්වහන්සේ හැර අවශේෂ ස්ත්‍රීන් හළමැනව ඒකාන්තයෙන් මෙනෙක් දෙනා අතුරෙන් කුසල් ඇති කෙනෙක් දරු කෙනෙකුන් ලබනියි කීවාහුය. එකල රජපුරුවෝ ඔවුන්ගේ බිසින් එලෙස කරවාත් දරුකෙනෙකුන් නොලදීන් නොසතුවූහ. නැවත නුවර වැස්සෝ රැස්ව කොලාහල කළාහ. ඒ අසා රජපුරුවෝ තොප හැම කීමෙන් පුරාඩගනාවන් රැ කවල් හරවාත් එතෙක් දෙනාගෙන් දරුකෙනෙකුන් ලබන කෙනෙකුන් නැත. දැන් කුමක් කරමෝදැයි විචාරා ඔවුන් විසින් දේවයන් වහන්ස මේ සියලු ස්ත්‍රීහු දුරාවාරවූ කුසල් මද සත්ව කෙනෙක් මොවුන්ට දරුපින් මද නැතැයි නුඹවහන්සේ නිරුත්සාහ නුවුව මැනව. අගමමහෙසුන් වූ සිලවතී දේවිත්වහන්සේ සීලාවාර සම්පන්න සේක. උන්වහන්සේ රැකවලින් හළමැනව දරුකෙනෙක් ඇතිවෙතියි කීසඳ රජපුරුවෝ එබස් පිළිගෙන

නුවරවැසියන් රැස්කරවා සිලවති දේවින්වහන්සේ සර්වාභරණයෙහි සරසා මාලිගාවෙන් පිටත් කළාහුය. එකෙනෙහි බිසවුන්ගේ සීලානුභාවයෙන් සරසා මාලිගාවෙන් පිටත්කළාහුය. එකෙනෙහි බිසවුන්ගේ සීලානුභාවයෙන් ශක්‍ර දේවෙන්ද්‍රයන්ගේ පාණ්ඩු කම්බල ශෛලාසනය උන් නොකැමති පරිද්දෙන් හුණුවිය. එකෙනෙහි මීට කාරණා කම්දෝහෝයි තමන්ගේ දහසක් නුවණැස් මෙහෙයා බලා සිලවති දේවින් දරුවන් පතන නියාව දැන මා විසින් උන්ට දරුකෙනෙකුත් දියයුතුයැයි සිතා සියලු තව්තිසා භවනය බලාගෙන ගොස් එයින් වුතව මන්තෙහි දිව්‍ය ලෝකයට යනු කැමතිව සිටියාවූ බෝධිසත්වයන් දැක ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ ඔහුගේ විමන්දොරට ගොස් සබඳ තොප විසින් මනුෂ්‍යලෝකයට ගොස් ඔක්කාක රජ්ජුරුවන්ගේ අග මෙහෙසුන් බිසවුන් කුස පිළිබඳ ගතයුතුයයි කියා ගිවිස්සා අන් දිව්‍යපුත්‍රයෙකුත් එලෙසම ගිවිස්සා කවුරුත් බිසවුන්ගේ සීලභේදය නොකරත්වයි සිතා තුමු මහළු බමුණු වෙසක් මවාගෙන රජ්ජුරුවන්ගේ මාලිගා දොරට ගියාහුය. එසඳ රැස්වූ බොහෝ දෙන ඒ ශක්‍ර බ්‍රාහ්මණයා දැක කුමක් නිසා තෝ මෙතනට ආයෙහිදැයි යනාදීන් පරිභවබැණ විචාළහ. ඒ අසා ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ ද කුමැයි මට නින්දාකරවිද? ශරීරය ජරප්‍රාප්ත පමණක් විනා රාගය තරුණ වන්නේය. ඉදින් සිලවතීදේවින් ලදින්තම් ගෙනයෙමියි සිතා ආම් කියා තමන්ගේ ආනුභාවයෙන් හැමදෙනාටද පෙරටව සිටගෙන පිටත් වූ බිසවුන් අත අල්වාගෙන ඒ සියළු ජනයා නින්දා පරිභව කරමින් සිටියදී නිකුමුනේය. එසඳ බිසව්ද මේ මහළු බමුණු මා ගෙනයන්නෙයයි පිළිකුලෙන් පෙළී ලජ්ජාවට පැමිණියෝය. රජ්ජුරුවෝද බමුණු මාල්ලා විසින් ගෙනයනලද බිසවුන් දැක නොසතුටුවූය ඉක්බිති ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ බිසවුන් ඇරගෙන නුවර වාසලින් පිටත්ව වාසල් සමීපයෙහි පනවන ලද දඩුමැසි ඇති හරණාලද දොරපැලලි ඇති පැල්පතක් මවා ඒ විල සමීපයට ගියේය. එකල බිසව් මේ නුඹගේ ගෙදරදැයි විචාරා බමුණු විසින් එසේය සොඳුර පළමු මම උදකලායෙමි දැන් අපි දෙදෙන මොවුමිහ, එහෙයින් මා සාල් මලු ආදිය සිඟාගෙන එනතෙක් මේ මැස්සේ වැදොවැයි කියා බිසවුන් මොලකතින් පිරිමැද දිවපහස් පතුරුවා නිදිගන්වා දිවපහස් ලැබ විසංඥව නිදන්ට වන්සඳ තමන්ගේ ආනුභාවයෙන් බිසවුන් තව්තිසා භවනයට ගෙනගොස් සරන ලද දිව්‍ය විමානයෙකි අකුරුණලද දිව යහන්හි සතප්පාලහ.

ඉක්බිති බිසව් සතියකින් පිබිඳ එහි දිව්‍යලෝකයෙහි සමීපත් දැක මේ මා ගෙනායේ මිණිසෙක් නොවෙයි ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝවනැයි සිතා යහන්හි නැගී නොයෙක් දිවනලුවන් විසින් පිරිවරණලදුව පරසතුරුක මුල පඩු ඇඹුල්සල අස්තෙහි ඉඳ දිව ඉසුරු විදිනාවූ සක්දෙවරජුහු කරාගොස් වැද එකත්පස්ව සිටියෝය.

එකල ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ තොපට වර දානයක් දෙමි කැමති වරයක් ඉල්වා ගනැයි කීහ. එබස් අසා සතුටුවූ බිසව් දේවයන් වහන්ස පුත්‍ර වරයක් දුන මැනවයි ඉල්ලූහ. එකල ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ දේවිනි එක් කෙණෙකුත් තබා දරුවන් දෙන්නෙකු දෙමි. බල ඉන් එක් කෙණෙක් නුවණැතිව රු නැති වෙති. එක් කෙණෙක් රු ඇතිව නුවණැතිවෙති. ඔවුන් දෙදෙනාගෙන් පළමුව ලබන්නා කැමැත්තෙමි කී සඳ එබස් ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ පිළිගෙන ඒ බිසවුන්ට කුසතණ මිටක්ද දිවසඵවක්ද දිවසඳුන් හරයක්ද පරසතු මදාරා මල්ද කොකනද නම් විණාවක්ද දී බිසවුන් කැඳවාගෙන අවුත් රජ්ජුරුවන්ගේ ශ්‍රී යහන් ගබඩාවට වැද රජ්ජුරුවන් හා එක් යහන් කරවා තමාගේ පය මහපට ඇඟිල්ලෙන් බිසවුන්ගේ පෙකණිය පිරිමැද සුරපුරටම නැගී ගියාහ. එකෙනෙහි පුරණ ලද බෝධිසම්භාර ඇති අප මහා බෝසතාණෝ තව්තිසා භවනයෙන් වුතව අවුත් සිලවති දේවින් බඩ පිළිසිඳ ගත්හ.

බිසවුන් තමන් කුස දරුගැබ පිහිටිබව දත්හ. ඉක්බිති රජ්ජුරුවෝ පිබිඳ බිසවුන් දෑක දේවිනි කවුරුත් විසින් ගෙනයනලද දෑ විචාරා ශක්‍ර දේවෙන්ද්‍රයන් විසිනැයි කී කල මේ කිමෙක්ද මහළු බමුණෙකු ගෙනගිය නියාව මම දිටිමි කුමක් කියා මට වලහා කිව්දැයි කීවිය. දේවයන් වහන්ස අදහාගත මැනව, ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ මා හැරගෙන දිව්‍ය ලෝකයට ගියාහුයැයි දෙවැනි තුන්වෙනිවත් කියා ගිවිස්වූය නොහි ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයන් විසින් දෙනලද කුස තණ හා දිව සළු ආදිය පෑ ගිවිස්වා වන්නාට ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ තොප ගෙන ගියෝය. දරුකෙණෙකුත් ලදූදැයි විචාරා එසේය දේවයන් වහන්ස දරුකෙනෙකුත් ලදිමි කීවිය. එබස් අසා සතුටුවූ රජ්ජුරුවෝ බිසවුන්ට ගබ පෙරහර දුන්හ.

ඉක්බිති ඒ බිසව්ද ක්‍රමයෙන් දස එකඩමසක් ඇවෑමෙන් පුතනු කෙනෙකුත් වැදූහ. ඒ කුමාරයාහට කුසකුමාරයෝ යයි නම් තුබූහ. ඒ කුස කුමාරයන් පියවරනහා ඇවිදිනා කාලයෙහි අනික් දිව්‍ය පුත්‍රයෙක් දෙවි ලොවින් අවුත් බිසවුන් කුස උපන්හ. ඔ හට ජයම්පතී යයි නම් තුබූහ. ඒ රාජ කුමාරවරු දෙදෙන මහත්වූ පෙරහරින් පෙරඩමස සඳසේම වැඩිවිය පැමිනි යාහ. මහාබෝධිසත්වයෝ තමන් නුවණැතිහෙයින් සියළු සිල්පයන්ම ආචාරී කෙණෙකුත් ගෙන් නොඉගෙන සියනුවනින්ම දන නිමවූහ. ඉක්බිති මහා බෝධිසත්වයන් සොළොස් හැවිරිදි වයසට පැමිණිකල්හි පියරජ්ජුරුවෝ කුමාරයන් රාජ්‍යයෙහි අභිෂේක කරණු කැමැතිව බිසවුන් කැඳවා දේවිනි තොපගේ පුතනුවන් අභිෂේක කරවා නාටක ස්ත්‍රීන් හා ඵෙශ්වර්යය පාවාදී ජීවත්වන්නාවූ අපි රාජ්‍යයෙහි පිහිටියාහුගේ ශ්‍රී විභූතිය දකුම්හ. මේ මුළු දඹදිව යම් රජක්හුගේ දුටුක කැමතිවේද උන්

ගෙන්වා අගමෙහෙසුන් කර්මිත කවර රජ්ජුරුකෙනෙකුන්ගේ කුමාරිකාවක කැමැත්තෝද උන්ගේ අභිප්‍රාච දූත කියවයි කිහි. බිසවුන් යහපතැයි ගිවිස කුමාරයන්ට මෙපවත් කියා අභිප්‍රාච විචාරාගෙන එවයි කියා කම්මිත්තක යවුන. ඒ ස්ත්‍රී ගොසින් බෝධි සත්වයන්ට එපවත් කිවිය. ඒ අසා මහා බෝසතානෝ මම රු නැත්තෙමි රුපශ්‍රීන් යුක්තවු රාජ කුමාරිකාවන් ගෙනෙන ලද්දෝවු නම් මා දූක යකකුමෙන් විරූපවු මොහුගෙන් මට කම් කිමිදැයි පලායන්නිය. ඒ අපට ලජ්ජා කටයුතු වන්නේය. එහෙයින් මට ගෘහවාසයෙන් ප්‍රයෝජන නැත මා පිය දෙදෙනා ජීවත්වනතෙක් උපස්ථානකොට ගුරුදෙදෙනා ඇවෑමෙන් ගොස් මහණවෙමියි සිතා මහබෝධිසත්වයෝ තමන්ගේ මේ අදහස ඒ කම්මිත්තියට කිවිය. ඕ තොමෝ ගොස් එපවත් බිසවුන්ට කිව. බිසවු එපවත් රජ්ජුරුවන්ට කිහ. ඒ අසා රජ්ජුරුවෝ නොසතුටු නැවත කීප දවසකින් එමලෙසම කියා යවුහ. බෝධිසත්වයෝ නොකමැත්තෙයයි තුන්යලක් වළකා සතරවෙනි වාරයෙහි දෙමාපියන් කීවා නොකොට වරදවා පිළිපැදීම කටයුතු නොවෙයි ඊට නිසි උපදෙසක් කෙරෙමියි සිතා මහා බෝධිසත්වයෝ තරාල් දෙටුවකු කැඳවා බොහෝ රත්රන්දී එක් ස්ත්‍රීරූපයක් කොට ගෙනවයි කියා ඔහු නික්මවා තුමු රත්රන්ත් ස්ත්‍රීරූපයක් කලෝය.

බෝධිසත්වයන්ගේ අභිප්‍රාච සිතු පැතුලෙසම සිද්ධවන බැවින් ඒ රන් රුව කියා නිමවිය නොහැකි රූපසෝභා ඇත්තෝවිය. එකල මහ බෝධිසත්වයෝ ඒ රන්රුව සුරත් කොමු පිළියක් අදවා ශ්‍රී යහන් ගර්භයෙහි සිටුවුහ. ඉක්බිති බෝධිසත්වයෝ ගර්භයෙහි තුබු ස්වර්ණරූපය ගෙනෙවයි ස්වර්ණණකාරයාහට නියෝග කලේය. එසඳ ඒ ගොස් ශ්‍රී යහන් ගර්භයට වැද ඒ රන්රුව දූක කුමාරයන් වහන්සේ හා සමඟ ක්‍රීඩා පිණිස ආ දිවාප්පරාවක් වනැයි සිතා අත දික්කරන්ටත් නොපොසත්ව බෝධිසත්වයන් කරාගොස් දේවයන් වහන්ස බිසවුන් වහන්සේ තනිව වැඩ සිටි සෙයින් වැද්ද නොහෙමියි කිය. නැවත බෝධිසත්වයන් විසින් ඇදුර එරන්රුව සැක නැතිව හැරගෙන එවයි කියා යවන ලදුව ගොස් ගෙනායේය. ඉක්බිති බෝධිසත්වයෝ බඩලා ගෙනා රුව රතුන් ගබෙහි ලා තමන් කළ රුව ආහරණ ආදීන් සරභා රථ යානාවෙකි තබා මෙබඳු රූප ශ්‍රී ඇති කෙනෙකු ලදින් නම් පාවාගනිමි කියා රන්රුව මැනියන් සවමීපයට යවුහ. ඒ දූක බිසව සතුටු අමාත්‍යයන් රැස්කරවා සගයෙහි මපුතනුවෝ නම් මහ පිණැත්තාහ. ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයන් විසින් දෙනලද කෙනක එහෙයින් සුදුසු කුමාරිකා කෙනෙකුන් ලැබෙති තෙපි හැම මේ රන්රුව පිළිසන් රථ යානාවෙක තබා ගෙන මුළු දඹදිව ඇවිදිමින් යම් රජ්ජුරු කෙනෙකුන්ගේ මෙබඳු රූ ඇති කුමාරිකාවකය දුටු නම් ඒ රජහට මේරන්රුව දී ඔක්කාක රජ්ජුරුවන් වහන්සේ තුඹ වහන්සේ හා සමඟ විවාහ සම්බන්ධයක් කරණු කැමැතිසේකැයි කියා දවසක් නියමකොට එවයි නියෝග කලාහුය.

එසඳ ඒ නියෝගයක ලද ඇමතියෝ මහපෙරහරින්ම ඒ රන්රුව හැර ගෙන අවිදිනාහු යම් නුවරකට පැමිනෙද්ද එහි සවස්වෙලෙහි බොහෝදෙනා රැස්වන තෙනක ඒ රුව වස්තූහරණ කුසුමාදින් සරභා රන්සිවි ගෙයක් හි තබා පාත්තොටට යන එන මංහස සිටුවා තුමු ඉවත්ව යනු එන්නන් බස් අසනු පිණිස සැඟවී සිටියාහ. එකල බොහෝදෙන ඒ රුව දූක රන්රුවැකැයි නොදූන මනුෂ්‍යවුන් මෝ තොමෝ දිවාප්පරාවක් මෙන් ඉතා හොබනීය මෝ තොබෝ කොයිසිට අවුදැයි කුමක් නිසා මෙනත සිටියෝද අපගේ නුවර මෙබඳු රූපශ්‍රී ඇති කෙනෙක් නැතැයි යනාදීන් ප්‍රසංසාකෙරෙමින් යන්නාහ. එකල අමාත්‍යයෝ ඉදින් මෙනුවර මෙබඳු කුමාරිකා කෙනෙක් ඇත්නම් අසෝ රජ්ජුරුවන්ගේ අසෝ අමාත්‍යයන්ගේ දියනියන් වැනියෝයයි කියති. එලෙස නොකියේ ඒකාන්තයෙන් මෙබඳු රූ ඇතිකෙනෙකුන් මෙනුවර නැති හෙයින් ඒ රුව හැරගෙන අනික් නුවරකට යන්නාහ මේ ලෙස ක්‍රම යෙන් ගොස් මදුරට සාගල නුවරට පැමිණියාහුය.

එනුවර මදු රජ්ජුරුවන්ගේ දිවා ස්ත්‍රීන් හා සමානව උතුම්වු රූපසෝභා ඇති දු අටදෙනෙක් ඇත. ඔවුන් අටදෙනාට වැඩිමාළු ප්‍රභාවතීගේ ශරීරයෙන් හැමවෙලෙහිම බාලාකීරසමියට බඳු වු පැහැ විහිදුනේය සනාන්ධකාරවුන් රාත්‍රියෙහි සතරරියන් ගෙයක් හි ප්‍රදීපාලෝකයක් නැතිව ශරීරාලෝකයෙන්ම එකාලෝක වන්නේය. උන්ට කිරිමව්වු කුදු තොමෝ ප්‍රභාවතීන්ට නහණ පැන් ගෙණෙන පිණිස ස්ත්‍රීන් අටදෙනෙකු ලවා රන්කළ අටක් ගෙන්වාගෙන සවස් වෙලෙහි පැණට යන්නිය. ඔක්කාක රජ්ජුරුවන්ගේ රන්රුව ගෙනා පුරුෂයන් විසින් මංහස සිටුවන ලද රුව දූක ප්‍රභාවතීයයි යන සිතින් ලඟට ගොස් මේ නොකිකරු දරුවෝ අප පැණට එවා තුමු මේ වෙලේ පළමු කොට අවුදින් මෙනත සිටියෝය. රජ කුලයට පරිභව උපදවන්නාවු කෙල්ල ඉදින් රජ්ජුරුවන් වහන්සේ දත්සේක්වින්නම් අප හැම නසාපියනසේකැයි කියා කිපි කොපුලතෙහි පාරක් ගැසුව. එකෙණෙහි අත්ල පැලියනකලක් පරිද්දෙන් වේදනා වට පැමිණ රන්රුවකැයි දූත ලජ්ජාව සිතාසෙමින් බලග මා කලදෙයෙක මම් මාගේ දියනියැනැයි සිතා පාරක් ගැසීම් මෝ තොමෙ මාගේ දරුවන්ගේ රුවට කුමක් අහීද මාගේ අතට අස්සවු පමණැකැයි තමා හා එක්ව බිසවුන්ට කියව එබස් අසා රාජපුරුෂයෝ මාගේ දියනියෝ මීටත් වඩා රු ඇත්තාහයි කියන්නාහු තොපි කුමක් කියව්දැයි විචාලාහුය.

එකල ඔවුන්ට මෙරන් රුව මදුරජ්ජුරුවන්ගේ දියනියන් ප්‍රභාවතීන්ගේ රූපශ්‍රීන් සොළොස්වන කලාවෙන්

කලාවකුත් නොහඟනේයයි කුඳ කිව ඔහු එබස් අසා සතුටු ව රජගෙයි වාසලට ගොස් ඔක්කාක රජු රුවන්ගෙන් ආ දුතයෝ වාසල සිටියාහුයයි මදුරජු රුවන්ට කියා යවුන. එබස් අසා මදු රජු රුවන්ට උනස්නෙන් නැගී සිට ගෙනෙව ගෙනෙවයි වහා ගෙන්වාගත දුටහ. එකල දුතයෝ දේවයන් වහන්ස අපගේ රජු රුවන් වහන්සේ නුඹ වහන්සේගේ සුවදුක් විවාලසේක. යනාදීන් කථාකොට කරණලද සම්භාවනා ඇතිව රජු රුවන් විසින් කුමක්පිණිස අවුදයි විවාලකල්හි අපගේ රජු රුවන් වහන්සේගේ සිංහ ගර්ජනාවට බදු වූ අහිතනාද ඇති කුස නම් කුමාරයෙක් ඇත, අපගේ රජු රුවන් වහන්සේ උන් වහන්සේට රාජ්ජය දෙනු කැමතියේක් නුඹ වහන්සේ සම්පයට එවුසේක. නුඹ වහන්සේගේ ප්‍රභාවතී නම් කුමාරිකාවන් වහන්සේ මේ රන්රුව විසදමට ඇරගෙනදෙවා වදාළ මැනවැයි කීවුය. ඒ අසා මදුරජු රුවන් මෙබදු වූ මහරජු රුවන්කෙණෙකුත් හා සමඟ විවාහ සම්බන්ධයෙක් වන්නේයයි සතුටු ව මැනව මැනවයි ගිවිස්සාහ. එකල දුතයෝ අප විසින් කල් යැවිය නොහැකැයි වහාගොස් රාජ කුමාරිකාකෙනෙක් ඇති නියාව අපගේ රජු රුවන් වහන්සේට කියමිහ. උන් වහන්සේම අවුත් කැඳවාගෙන යනසේකැයි කීවිය. ඒ රජු රුවන්ට යහපතැයි පිළිගෙන දුතයනට ප්‍රසාදදී යවුන. ඔහු ගොස් එපවත් රජු රුවන්ට හා බිසවුන්ට කීවුය. එපවත් අසා ඔක්කාක රජු රුවන් මහපිරිවරින් කුසාවතී නුවරින් නික්ම ක්‍රමයෙන් ගොස් සාගල නුවරට පැමිණියාහ. එබව අසා මදු රජු රුවන් සිවුරඟ සෙනඟ පිරිවරා පෙර ගමන් ගොස් නුවරට කැඳවාගෙන ගොස් මහත් සත්කාර සම්භාවනා කලාහුය. කීප දවසකින් ඔක්කාක රජු රුවන්ගේ සිලවතී දේවිතොමෝ නුවණැති බැවින් කවුරු දනිද්දයි සිතා රජු රුවන් වහන්සේ යෙහෙලනියන් දක්නා කැමැත්තමිහයි මදු රජු රුවන්ට කීවුය. රජු රුවන්ට මැනවැයි පිළිගෙන දියනියන් කැඳවා යවුය. එසඳ ප්‍රභාවතී සර්වාභරණයෙන් සැරහී කිරිමවුන් විසින් පිරිවරණ ලදුව අවුත් නැන්දනියන් දකලා සිටියාහ. සිලවතී දේවි ප්‍රභාවතීන් දක මේ කුමාරිකා යහපත් රු ඇත්තිය. මපුතනුවෝ විරූපයක ඉදින් උහු දිටුවු නම් එක් දවසකුත් නොරඳා පලායන්නාහ. ඊට නිසි උපායක් කෙරෙමිසි සිතා ඉක්බිති බිසව මහරජ මාගේ යෙහෙලනියෝ මපුතනුවන්ට නිස්සාහ. එතකු උවත් අපගේ වංශපරම්පරාවෙන් පැවත එරන වාරිත්‍රයෙක් ඇත. ඉදින් මු ඒ වූලෙස පිළිපදින් නම් කැඳවාගෙනයම්හයි මදු රජු රුවන්ට කීවුය. ඒ අසා මදු රජු රුවන්ට කවර ආචාරයෙකදැයි විවාලාහ. අපගේ වංශයෙහි දරුගර්භයක් පිටිනාතෙක් ස්ත්‍රීහු දාවල් සාම්පුත්‍රයා දකින්ට නොලබති. ඉදින් මුත් එලෙස පවතින් නම් කැඳවාගෙන යම්හයි කීවුය. ඒ අසා රජු රුවන්ට දියනියෙහි එලෙස පවතින්ට පිලිවන්දයි විවාලාහ. ප්‍රභාවතී යහපතැයි ගිවිස්සාහ. ඉක්බිති ඔක්කාක රජු රුවන්ට මදු රජු රුවන්ට බොහෝ සම්පත්දී ප්‍රභාවතීන් කැඳවාගත ගියහ. මදු රජු රුවන්ට මහ පෙරහරින් දියනියන් නික්මුවුහ.

ඔක්කාක රජු රුවන්ට ගොස් කුසාවතී නුවර දිව්‍යපුරයක් මෙන් සරහා බන්ධන ගත සියළු සත්වයන් මුදාහැරවා පුතනුවන්ට ප්‍රභාවතීන් අගමෙහෙසුන් කොට අභිෂේක කරවා කුස රජු රුවන්ගේ ආඥාවයයි අණබෙර ලවා සේසත් නැංවුහ.

දඹදිව සියළු රජ දරුවෝ තමන් තමන්ගේ දරුවන් කුස රජු රුවන්ට සේවය පිණිස එවුහ. එකල බෝධිසත්වයෝ නළුනාටකාදී මහත් පිරිවරින් යුක්තව අපමණවු චෛශ්වර්යයෙන් රාජ්‍ය ශ්‍රී විදිනාහ.

එසඳ කුස රජු රුවන් හා ප්‍රභාවතී දේවි හා දෙදෙනා දිවාභාගයෙහි ඔවුනොවුන් නොදක රාත්‍රියෙහිම දක්නාහ. ඒ ප්‍රභාවතීන්ගේ ශරීර සෝභාව මහබෝධිසත්වයන් තේජසින් සුර්යාලෝකයෙහි කදෝපැණියන් මෙන්ද දිවා වන්දයා පරිද්දෙන්ද නිෂ්ප්‍රභා විය. කුස රජු රුවන්ට ශ්‍රී යහන් ගබ්බන් පහන් වන්නට පළමුව පිටත්වන්නාහ. මෙලෙසින් කලක් ගියසඳ ප්‍රභාවතීන් දාවල් දක්නා කැමතිව මැණියන්ට කීවුය. මැණියෝත් ඔහු බස් අසා පුතනුවෙහි දරුකෙනෙකුත් ලබනකල් ඉවසුවයි නැවතුහ.

බෝධිසත්වයෝ නැවත නැවතත් ඇවිටිලිකොට කීවුය. එකල මැණියෝ දක්නා කැමැතහොත් ඇත්හලට ගොස් ඇත්ගොව්වන් හා එක්ව සිටුව මම එතනට උන් කැඳවාගෙන එම් එකල ඇස්පුරාදක පියව තොප වූ නියාව නොහඟවයි කීවිය. බෝධිසත්වයෝත් යහපතැයි පිළිගෙන ඇත්හලට ගියාහුය. එකල්හි සිලවතී දේවි ප්‍රභාවතීන් ඇත්හලට කැඳවාගෙන ගොස් මේ අසවල් ඇතාය. මේ අසවල් ඇතායයි නම් කිය නියා දක්ව දක්වා යනසඳ කුස රජු රුවන්ට ප්‍රභාවතීන්ගේ පිට ඇත් ඉලත්තියක් ගැසුහ. එකල ප්‍රභාවතී රජු රුවන් වහන්සේට කියා තොපගේ අතකප්පාලම් යනාදීන් කියා බිසවුන් ලවාත් කොප කරවුහ. එසඳ බිසවු ප්‍රභාවතීන්ගේ පිට අතින් පිරිමැද තම ඇත්හල කොල්ලෝනම් ඉතා වපලයෝය. නුඹ වහන්සේට උරණවන්නේයයි යනාදීන් කියා අස්වසා රජගෙට ගියාහුය.

තවද කාලෙකින් බෝධිසත්වයෝ ප්‍රභාවතීන් දක්නා කැමතිව පෙර පරිද්දෙන්ම මැණියන්ට කියා අස්සලට ගොස් අස්සලයක්හු පරිද්දෙන් සිට ප්‍රභාවතීන් දක එතනදීන් අස්බෙට්ටක් ගැසුය. එදවසද කිපියාවූ ප්‍රභාවතීන් බිසව සන්සිඳුවුය. ඉක්බිති කල්යමෙන් ප්‍රභාවතී බෝධිසත්වයන් දක්නා කැමතිවනැයි නැන්දනියනට කියා උන් විසින් වලකනලදුව නැවතත් යාවිඤා කොට බිසවුන් විසින් එසේවි නම් කුස රජු රුවන්ට සෙට නුවර

පැදකුණු කෙරෙහි තෙපි ඒ වෙලාවට සී මැදුරු කවුළුවෙන් දකුණු කියා දෙවන දවස් නුවර සරහවා රජපුරුවන්ගේ මලනුවන් ජයම්පති කුමාරයන් රාජාභරණයෙන් සරහවා මගුලැකුපිට හිඳුවා බෝධිසත්වයන් ඇත්ගොවි වේශයෙන් පශ්චිමාසනයෙහි ඉඳුවා නුවර පැදකුණු කරවා පභාවනීන් කැඳවාගෙන සී මැදුරු කවුළුවෙන් බලමින් තොපගේ ස්වාමිපුත්‍රයානන්ගේ ශ්‍රී විභූතිය බලවයි කිවුය. එකල ප්‍රභාවනී ජයම්පති කුමාරයන් දක මට සුදුසු වල්ලභයාන කෙනෙකුන් ලදිමි සතුටුවුය. එදවස් ඇත්ගොවි වෙසින් පිටිපස උන් බොධි සත්වයෝ සිත්වු පරිද්දෙන් ප්‍රභාවනීන් දකිමින් හස්තවිකාර මුඛවිකාරයෙන් උසුළු විසුළු පෑ කෙළියහ.

එලෙස ඇතා ගිය පසු තොපගේ ස්වාමිපුත්‍රයානන් දුටුදැයි ප්‍රභාවනීන් විචාරා ඔහු විසින් ස්වාමිනි දිටිමි පිටිපසේ උන් ඇත්ගොවු ඉතාම වපලය මට උසුළු විසුළු පෑයේය. එබඳුවු නොහික්මුනු පින්මද තැනැත්තවු කුමක් පිණිස රජපුරුවන්ට පිටිපසේ ඉඳුවූදැයි කිවුය. එබස් අසා බිසවි දියනියෙනි රජපුරුවන්ට ආරක්ෂා පිණිස සැලසු ඇත්ගොවිවායයි වලභා කිවිය. ඒ අසා ප්‍රභාවනී මේ ඇත්ගොවිවා ඉතා නිර්භීතය රජපුරුවන්ට රජපුරුකෙනෙකැයි නොසිතති. මේ කිමෙක්ද කුස රජපුරුවෝ නම් මුවනැයි ඒකාන්තයෙන් උන් රූ නැති කෙනෙකුන් වියයුතුය. ඒ කාරණයෙන් මා නොදක්වති සිතා කුද කැඳවා යව මැනියෙනි කුස රජපුරුවෝ ඇතුපිට ඉදිරියෙ උන් තැනැත්තෝද නොහොත් පිටිපසේ උන් තෙනෙන්තෝදැයි නියම දැනගෙන එවයි කිවිය. එවිගස මම කෙසේද දැනගතිමිදැයි විචාලාහ. කුදට පලමුයෙන් ඇතු පිට බට තෙනෙන්තෝ රජපුරුවෝය මෙලෙස සලකුණෙන් නියම දැනගෙන එවයි කිවුය. ඒ නියොග ලද කුද ගොස් එක්තනක සිට පලමුකොට බෝධිසත්වයන් හා දෙවෙනිව ජයම්පති කුමාරයන් බට නියාව දුට. එකල බෝධිසත්වයෝ ඇත මෑත බලා දුරසිටි කුද දක මෑ ආයේ මේ පරීක්ෂාකරන්ට යයි දැන ලඟට කැඳවා මේ තොරතුරු නොකියවයි කියා නික්මවුහ. ඕ ගොසින් පෙර ආසනයේ උන් තෙනෙන්තෝම පලමුකොටම බටුයයි කියා ගිවිස්වාලුහ. නැවත කල්යාමකින් බෝධිසත්වයෝ ප්‍රභාවනීන් දක්නා කැමතිව මැනියන්ට කිවුය. බිසෝ නවතාගත නොහි එසේවි නම් අප්‍රසිද්ධ වේශයෙන් උයනේ ගොස් සිටුවයි කිවුය. එබස් අසා කුස රජපුරුවෝ උයනට ගොසින් මගුල් පොකුණේ කරවටක් දියට බැස නෙලුම්පතක් ඉසවසාගෙන නෙලුම් මලකින් මූන වසාගෙන සිටියාහුය. බිසවුන් ප්‍රභාවනීන් උයනට කැඳවා ගෙන ගොස් සවස් වෙලෙහි පුෂ්ප එල පල්ලවයෙන් සජන්තවු සපු දුනුකේ නා පනා සිනිද්ද බෝලිද්ද දැසමත් ආදි ගස්ලියද ගිරා බෝකල් ඇ පක්ෂින්ද දක්වමින් මගුල් උයන් ඇවිදගෙන ඇගේ සිත් පොළඹමින් පොකුණුතෙරට ගියෝය. එකෙණහි ප්‍රභාවනී තොමෝ පස්පියුමෙන් ගැවසිගත් පොකුණ දක නහණු කැමතිව පිරිවර හා සමඟ පොකුණට බැස කෙළිමින් මහබෝධිසත්වයන් මූන වසාගෙන සිටි පියුමට අත දික්කලාය එකල්හි රජපුරුවෝ නෙළුම්පත ඉවත් කොට මම කුස රජයයි ප්‍රභාවනීන් අත ඇල්ලුය. ඔහුගේ මුඛය දක යක්ෂයෙක් මා අත ඇල්වාගතැයි මුරගාමින් හයින් මුර්ජව ගියාහ. එසඳ රජපුරුවෝ අත ඇරපිහ. ඉක්බිති බිසෝ සිහිලදින් සිතන්නාහු මා අත ඇල්ලුවෝ ඉදින් කුස රජපුරුවෝ වි නම් ඇතතලදී ඉලත්තියනුත් අස්සලදී අස්බෙට්ටියෙනුත් මුන් විසින්ම ගසන ලදිමි. ඇතුගේ පශ්චිමාසනයෙහිද මා වෙහෙසවුවෙන් මුඛය මෙසේ විරූපවු දුර්මුඛවු වල්ලභයාගෙන් මට ප්‍රයෝජන කිමිද ජීවත්ව උනින් නම් මට වල්ලභයන් ඇරම නොවන්නේයයි සිතා තමන් හා එක්ව ආ අමාත්‍යයන් යවා යානාවාහන සරහවා අද දවස්ම නික්මෙමි කිහ.

ඔහු එපවත් අසා රජපුරුවන්ට කිවාහුය. ඒ අසා රජපුරුවෝ මු යන්ට අවසර නොලද්ද නම් පැලි මියයන්නාහ. වන්නාට දැනට යෙත්වයි නැවත මාගේ බලයෙන් ගෙන්වා ගනිමි සිතා ගමන් අනුදත්හ. එකල්හි ප්‍රභාවනී පිරිවර හා සමඟ පිය රජපුරුවන්ගේ සාගල නුවරට ගියෝය. ප්‍රභාවනී තොම ජාතියෙහි කල ප්‍රාර්ථනාවෙන් නොකමැතිවිය. බෝධිසත්වයෝද පූර්වයෙහි කරණ ලද අකුශල බලයෙන් විරූපව ගියහ.

ඒ කෙසේද යත්.

යටගිය දවස බරණැස් නුවරට නුදුරු ගමෙකිහි විටීදෙකක කෙලෙඹි කුලදෙකක් ඇත්තේ ඉන් ගෙයක පුත් දෙන්තෙක් වුහ. ඉක්බිති බෝධි සත්වයෝ බාල මලනුවෝහ.

අනික් කෙලෙඹි කුලයෙහි දියනි කෙනෙක්වුහ. ඒ කුමාරිකාව බෝධිසත්වයන්ගේ බෑණන්ට සරණ ගෙන්වුහ. බෝධිසත්වයෝ වෙන ගෙයක් දොරක් නැතිව බෑණන්ගේ ගෙයි වාසය කෙරෙහි ඉක්බිති එක්දවසෙක අතිරස කැවුම්පිය කිසි කටයුත්තක් නිසා වලගිය බෝධිසත්වයන්ට තිබා තුමු දෙදෙන අනුභව කලහ.

එවෙලෙහි සිගා වැඩි පසේ බුදු රජකෙනෙකුන් වහන්සේ දක බෝධි සත්වයන්ගේ බෑදනියෝ උන්ට කැවුම් පසුව පිය දිනහැක්කැයි සිතා බෝධි සත්වයන්ට තිබූ කොටස පිලිගැන්වුහ. බෝධිසත්වයෝ තොපසන්නක කොටස කාපියා මාගේ කොටස දන්දෙන්ට කාරණා කිමිදැයි කිපී ලුහුබඳවා ගොසින් පසේ බුදුන් වහන්සේ ගේ පාත්‍රයේ තුබූ කැවුම් ඇරගත්තුය. එකල ස්ත්‍රී මෑණියන් ගෙට ගොස් සපුමල් පෙත්තක්සේ සනරන්වන්වු අඑත් දව ගිතෙල් ගෙන පාත්‍රයෙහි පුරා සතුටුව ස්වාමිනි මා උපනුපත් ජාතියෙහි මාගේ ශරීරයෙන් ආලෝක

පැතිරෙවයි උතුම්වූ රූ ඇතිවෙමිවයි අසත්පුරුෂයා හා එකතෙන වාසය නොකෙරෙමිවයි කියා කළ ප්‍රාර්ථනා වශයෙන් ප්‍රභාවතී බෝධිසත්වන් නොකමැතිවූහ.

බෝධි සත්වයෝද පසේ බුදුන් වහන්සේගේ පාත්‍රයට කැවුම් කොටස පිළිගන්වා ස්වමිත් ඉදින් යොදුන් සියයක උනන් මුත් මාගේ බලයෙන් ගෙන්වාගෙන මට පාදපරිවාරිකා කරන්ට සමර්ථවෙමිවයි ප්‍රාර්ථනා කළෝය.

කිපී ගොස් පසේ බුදුන්ගේ පාත්‍රයේ තුබූ කැවුම් හැරගත් හෙයින් මුඛය විසුළුව ගියේය. මේ තෙම මොවුන්ගේ පූර්වක්‍රියාවන්තේය. බෝධි සත්වයෝ ප්‍රභාවතීන් ගිය නියාව අසා සොකයට පැමිණියාහ. අවශේෂ නාටක ස්ත්‍රීන් නොයෙක් ප්‍රකාරයෙන් සිත්තලවන්නාහු පෙළඹාගත නුහුණුවහ.

ප්‍රභාවතීන් නැති රජගෙය කුසරජ්ජුරුවන්ට සිස්වුවාක් මෙන් වැටහෙන්නේය. මෙලෙසින් රාත්‍රියෙහි බොහෝ දුක් විඳ අලුයම් නැගිසිට සාගල නුවරට ගොස් ප්‍රභාවතීදේවී කැඳවාගෙන එමි කියා මා එනතෙක් රාජ්ජය පියානන් වහන්සේට වේවයි මලනුවන්ට වේවයි පාවාදීලින්නම් නැවත ඇර ගැන්ම ආයාසවේදියි සිතා මැණියන් සිලවතී දේවින් සමීපයට ගොස් මැණියන් වහන්ස ධන ධාන්‍ය දින් හරිත වූ ඇත් ඇණි අස් ඇණි රියබලයයි සිව්රගසෙනගින් යුක්තවූ පංචක්කුඛාණ්ඩයන් ඇති සියලු උපභෝග පරිභෝග වස්තුවෙන් සමෘද්ධවූ මේ රාජ්ජය ප්‍රභාවතී කැඳවාගෙන එනතෙක් පාවාගත මැනවැයි මැණියන්ට කියා අවසර ඉල්ලූහ.

එබස් අසා බිසෝ බියපත්ව පුත ස්ත්‍රීහුනම් නොයෙක් වංඤාවා දැනිනි. යනාදින් අවවාද කියා මගදී අනුභවකරණ පිණිස අනගිරසයෙන් යුක්තවූ රාජ භෝජනය රන්මුඛමක පුරාදුන්හ. එසඳ මහාබෝධිසත්වයෝ මැණියන් තුන්යලක් පැදකුණු කොට පසග පිහිටුවා වැඳ ජීවත්ව උනිමිනම් සැපසේ අවුත් දකිනෙමි වේදියි කියා අවසර ඉල්වාගෙන ශ්‍රී යහන් ගබඩාවට වැඳ දුනු මුගුරු කඩු කොන්න යන පංචායුධ සන්නද්ධව ගෙන බත්මුඛමහා සමග කහවනු දහසක් පයියෙහි ලාගෙන කොකනද නම් විණාව අතින්ගෙන නුවරින් පිටත්ව මගට පිළිපත්ව මහත්වූ බලවීරයය ඇති මහා බෝධිසත්වයෝ එදවස් දාවල් බතට පණස් යොදුන් මග ගෙවාගෙන ගොස් බත අනුභව කොට පස්වරු භාගයෙහි තුබූ පනස්යොත්ත ගෙවා ගොස් සවස් වෙලෙහි සාගල නුවරට වන්හ. බෝධිසත්වයන් එනුවරට වන්කෙණෙහිම ප්‍රභාවතී උනස්නෙහි ඉඳ නොගී යහනෙන් බිමට බැසපුවා එකල නුවරට වැඳ විඩාපත්ව යන්නාවූ බෝධිසත්වයන් දක එක්තරා ස්ත්‍රීයක් තමාගේ ගෙට කැඳවාගෙන ගොස් ඉදිනා අසුන්දී පයසෝධවා සැතපී හුන්කල්හි බත් මාළු සපයා අනුභවකරවූය. එසඳ සතුටු මහබෝධි සත්වයෝ රන් මුඛුම හා සමග මසුදාස ඒ ස්ත්‍රීයටදී ගෙනගියපඤ්චායුධය එමගෙයි තබා මාගොස් ආයුතු තැනෙක් ඇතෙයි කියා විනාව අතට ඇරගෙන ඇත්හළට ගොස් මේ රාත්‍රියෙහි සැතපෙන තෙනක් දෙවනම් තොපට විනා ගායනා කෙරෙමි කියා ඇත්ගොව්වන් විසින් අනුදන්නාලදුව එක්තෙනක වැදහෙව මදක් නිදා පිබිද ගමන් විඩා සන්සිඳුවාගෙන විණාව තත් සරහා සියඑනුවර වාසී සත්වයෝ මේ අසත්වයි සිතා ගී කියමින් විණාගායනා කරන්නාහ.

එකල්හි බිමවැදහොත් ප්‍රභාවතීද ඒ ශබ්දය අසා මේ අනික් කෙනෙකුන්ගේ විනාශබ්දයෙක් නොවෙයි ඒ කාන්තයෙන් කුසරජ්ජුරුවන් වහන්සේ මා නිසා මේ නුවරට ආසේක්මයයි යන්නාහුය.

මදු රජ්ජුරුවෝද විනාශබ්දය අසා ඉතා මිහිරිකොට ගායනා කරන්නේය. සෙට ඔහු කැඳවා ගායනා කරන්නට උවමැනවයි සිතූහ. බෝධි සත්වයෝ මෙතන විසීමෙන් ප්‍රභාවතීන් දැක්ක නොහැක්ක එහෙයින් අසථානයයි උදාසනක්සේම ඇත්හලින් නික්ම සවස බත් අනුභව කළ ගෙන්ම පෙර බත් අනු භවකොට විණාවගෙයි තබා මදු රජ්ජුරුවන්ගේ මගුල් කුඹලාගෙට ගොස් ඕහට අතවැසිව එක දවසින්ම මැටිගෙනහැර ආචාරීනී වලත් කෙරෙමිදියි විවාරා එසේය කළ මැනවැයි කියද මැටි පිඩක් හැරගෙන සකෙහි තබා සක කැරකවූහ. එකවිට කරකවන ලද ඒ සක ඉරමුදුනට එනතෙක්ම කරකැවින. මහබෝධිසත්වයෝ නොයෙක් ප්‍රකාර ඇති කුඩා මහත් බොහෝවලන් රූ නගා කොට මේ රූ ප්‍රභාවතීන් විනා අනික් කවිරුත් නොදකිත්වයි අධිෂ්ඨාන කළාහුය.

මෙලෙසින් වලන් උකා වියලා පලහා කුඹල්හල පිරුය එසඳ කුඹල් දෙටුවා නොයෙක් විසිතුරු අත්කම් දක්වා කරණ ලද වලන් ගෙන්වාගෙන ගොස් රජ්ජුරුවන් දැක්විය. එකල මදුරජ්ජුරුවෝ නුදුටුවිරුම් වලින් දක සතුටු මේකලෝ කවුරුදියි විවාරා කුඹලා විසින් මමය ස්වමිති කී කල්හි තොපගේ කර්මාන්ත මම නොදනිමිද නොවලහා කියවයි තරව විවාලසඳ දේවයන් වහන්ස මාගේ අතවැස්සා විසින් කරණලදියි කීය. එඹල ඒ තට අතවැසි කමට නිසි එකෙක් නොවෙයි ඇදුරුකමට නිස්සෝය තෝ මෙනැත් පටන් උන් ගෙන් සිල්ප උගනුව තවද එතෙම මෙනැත්පටන් මාගේ දරුවන්ට කෙලිවලන් කෙරේවයි නියෝගකොට මේ ඕහට දෙවලවයි බෝධිසත්වයන්ට රන් මසුදහසක් යවා මේ කුඩාවලන් දරුවන්ට දෙවයි යවූහ.

කුඹලාද ඒ වලන් ඇරගෙන අන්තඃපුරගෙට ගොස් කෙළිවලන් ගෙනාමිකියා යවුයේය එබස් අසා රාජ කුමාරිකාවරු එතනට රැස්වුය ඒ කුඹලා විසින් වලන් බෙදන සඳ බෝධිසත්වයන්ගේ ආනුභාවයෙන් ප්‍රභාවතින් උදෙසා රූ නගා කරණ ලද වලන්ම උන්ට දින. එසඳ ප්‍රභාවති ඒ වලන්වල මහා බෝධිසත්වයන්ගේ හා තමන්ගේ හා කුඳගේ රූ දක මේ අනික්කෙනෙකුත් විසින් කළ දෙයෙක් නොවෙයි කුසරජ්ජුරුවන් විසින්ම කරණලදයි දැන කිපි මෙයින් මට ප්‍රයොජන නැත කැමතිකෙනෙකුන්ට දිපියවයි කිවුය එසඳ උන්ගේ නගුන් කිපිබව දැන මේ කුස රජ්ජුරුවන් වහන්සේ විසින් කළ දෙය කැයි සිතවිද මේ කුඹලා විසින් කළාය ඇරගනුවයි යනාදීන් කිවිය ඒ ප්‍රභාවති තොම කුස රජ්ජුරුවන් එනුවර ගියබවද එවලන් උන් විසින් කළබවද ඔවුන්ට නොකිව ඉක්බිති කුඹලා රජ්ජුරුවන්ගෙන් යවන ලද මසුදහස ගෙනගොස් බෝධිසත්වයන්ටදී සබඳ රජ්ජුරුවන් වහන්සේ තොපට සමාධිවුසේක. මෙතැන් පටන් රාජකුමාරිකාවරුන්ටම තෙපි වලන් කරව මම ඒ ගෙනගොස්දෙමි කියේය. ඒ අසා බෝධිසත්වයෝ ප්‍රභාවතින් මෙතනවසාත් දුක්ක නොහැක්කැයි සිතා ඒ කහවනුදහස ඕහටමදී එතනින්ගොස් රජ්ජුරුවන්ට මගුල් මෙහෙ කරණ නලකරුවා ලගට ගොස් ඕහට අතවැසිව තල්වැටකකොට එහිම සේසතය, රාහලය, රා උඩ මගෙන සිටි ප්‍රභාවතින්ගේ රූපය යනාදී විසිතුරු වූ අත්කම් දුක්වුය. නලකරුවා ඒ තල්වැට ආදී බෝධිසත්වයන් විසින් කරණ ලද කර්මාන්ත විශේෂය ගොස් දුක්විය.

රජ්ජුරුවෝ ඒ කර්මාන්ත විශේෂය දක මෙ තල්වැට ආදිය කවුරුන් විසින් කරණ ලද්දේදැයි යනාදීන් පෙර පරිද්දෙන් විචාරා මසු දහසක් දී මෙ තල් වැට ආදිය මාගේ කුමාරිකාවරුන්ට දෙවයි නියෝග කළහ. ඒ කර්මාන්තයෙන් බෙදාදෙන නලකරුවාද බෝධිසත්වයන් විසින් ප්‍රභාවතින් උදෙසා කරණ ලද තල්වැට උන්ටම දුන්නේය. එසඳ ප්‍රභාවති ඒ විසිතුරු රූපයෙන් දක කුස රජ්ජුරුවන් විසින් කරණ ලද බව දැන කැමති කෙනෙක් ඇරගනුවයි බිමට දමුව ඒ දක ඉතිරි කුමාරිකාවරුන් වෙහෙසන ලද නලකරුවා රජ්ජුරුවන් විසින් දෙනලද මසුදහස ගෙනගොස් බෝධිසත්වයන්ට දුන්නේය.

ඉක්බිති බෝධිසත්වයෝ මෙයින් මට අස්ථානයයි සිතා ඒ රන් ඕහට දී එතනින් ගොස් රජ්ජුරුවන්ගේ මාලාකාරයාට අතවැසිව නොයෙක් ප්‍රකාර ඇති මල්පැණි ගොතා ප්‍රභාවතින් පිණිස නොයෙක් රුවින් විසිතුරු කොට මල් සුඹුලක්ද කළාහුය මල්කරුවාත් ඒ සියල්ල හැරගෙනගොස් රජ්ජුරුවන්ට දුන්නේය.

රජ්ජුරුවෝත් විශේෂ කර්මාන්තය දක මේ ගෙතුවෝ කවුරුදැයි විචාරා දේවයන් වහන්ස මා විසිතැයි කී කල්හි තොපගේ මල්ගෙතීම් අපි නොදනුමෝද මේ ගෙතුවන් කියවයි තරයේ විචාරන ලද්දේ අතවැස්සා විසින් ගොතන ලදැයි කියේය. එබස් අසා රජ්ජුරුවෝ එතෙම අතවැස්සෙක් නොවෙයි තොපට ඇදුරුකමට නිසිය ඔහු කෙරෙන් මල් ගෙතීම් ඉගෙනගනුව ඔහු ලවාම මෙතැන්සිට මාගේ දරුවන්ට මල්ගොතාලවයි සතුටුව මසු දහසක්දී මේ මල්කම් දරුවන්ට දෙවයි යවුහ.

ඒ මල්කරුවාද බෝධිසත්වයන් විසින් ප්‍රභාවතින් උදෙසා රූ නගා කරන ලද මල් සුඹුල උන්ටම දුන්නේය ප්‍රභාවති ද ඒ මල් සුඹුලෙහි කුසරජ්ජුරුවන්ගේ හා තමන්ගේ හා නොයෙක් රූ දැක කුසරජ්ජුරුවන් කළ බව දැන කිපි බිමට දමුව තෙසු නගු පෙරපරිද්දෙන්ම වෙහෙසුහ. මල් කරුවාද මසු දහස ගෙනගොස් බෝධිසත්වයන්ටදී එපවත් කියේය. බෝධි සත්වයෝ මෙයින් මට අස්ථානයයි එරන් ඕහටදී එතනින් රජ්ජුරුවන්ගේ අරක්කැමියා කරාගොස් ඕහට අතවැසිව දවසක් අරක්කැමියා රජ්ජුරුවන්ට මේ වඩාගෙන යමින් තමහට පිසන පිණිස බෝධිසත්වයන්ට ඇටමුසු දඩමසක් අප දීලා ගියේය. බෝධිසත්වයෝද ඒ ඇටය පිසපුය, මුළු නුවර සුවද පැතිරෙනසේ දුන් කරවුහ. එසඳ රජ්ජුරුවෝ සුවද අසා කිමෙක්ද මුළුතැන්ගෙයි අනික් මාළුවකුත් පිසද්දැයි විචාරා අරක්කැමියා විසින් දේවයන් වහන්ස අනික් පිසන මාළුවෙක් නැත්තේය එතකුදු උවත් ඇටමුසු මසක් අප ඇමට පිසන ලෙස අතවැස්සාටදීලා ආමියි එහි සුවද වියයුතු යයි කියද රජ්ජුරුවෝ ඒ ගන්වාගෙන ඉන් සුගක් අනුභවකොට බැලුය. එකෙණෙහි එහි රස සත්සියයක් පමණ රසනහරවල පැතිර සිටියේය. රජ්ජුරුවෝ ඒ රස තෘෂ්ණාවෙහි බැදී ඕහට මසෙසත් දහසක්දී මෙතැන් පටන් තොපගේ අතවැස්සා ලවා මටත් මාගේ දරුවන්ටත් බත් මාළු පිස මා දරුවන්ට ඔහු විසින් ගෙනදෙන්නට කියව තෝ අපට ගෙනේවයි නියෝග කෙළේය. අරක්කැමි ගොස් බෝධිසත්වයන්ට කියේය. එබස් අසා බෝධි සත්වයෝ දුන් මාගේ මනෝරථය මස්තකප්‍රාප්තව ගියේයයි සතුටුව මෙතැන් පටන් ප්‍රභාවතින් දකිමි සිතා ඕහට රන්දහසදී දෙවන දවස් බත්මාළු පිස රජ්ජුරුවන්ටදී අරක්කැමියා අත යවා රාජ කුමාරිකාවරුන්ට ගෙනයන වසුන් කද කුමු හැරගෙනගොස් ප්‍රභාවතින්ගේ මාලිගාවට නැංගේය. එසඳ ප්‍රභාවති වසුන්කද ගෙනයන බෝධිසත්වයන් දක මුත් වහන්සේ තමන් වහන්සේට නුසුදුසුව වහල් කළ මනාදෙය කරණසේක ඉදින් මම දවස් ගණනක් බැණ නොදී උන්තෙමි මු මා කැමත්තෝවනැයි සිතා අන්තෙනකට ගොස් මාදක මෙහි වාසය කරණසේක එනොකට මෙහි ඇසිල්ලකුත් නොරදා යන සැටිය බැණ දොඩා නික්මවමි සිතා දොර අඩවල කොට ගෙනගොස් එක් අතකින් දොර අල්වාගෙන අගුළු කනුවේ වැතිරි සිට කුස රජ්ජුරුවන්

වහන්ස මෙබඳු කාර්යක් ඉදින් ජීවිතය යෙනමුත් නොකරණසේක. එතකුදුවත් මා නිසා උදා සනය සවසය මධ්‍යම රාත්‍රිය මධ්‍යන්තය යන විභාගයක් නැතිව දියදර සැපයීම පිසීම පෙවීම් ආදී ගිනිකියාවෙන් හා දුර්භෝජන දුක්ඛසෙය්‍යාවෙන් දවස් යවමින් මෙහි සිට දුක්නොවිඳ නුඹ වහන්සේගේ කුසාවතී නුවරටම නැගී ගොස් මා කෙරෙහි සිතිවිල්ලක් නොසිතා නුඹ වහන්සේ වැනි සතුරු පුවක්සේ දාහැලි ගිය මුහුණ ඇති යකින්නක අභිමෙහෙසුන් කොටගෙන රාජ්‍යය කළ මැනව ඉදින් විරූපවු නුඹ වහන්සේ කෙතෙක් කල් මී ඉඳ දුක් උනත් මම නොකමැත්තෙමි නොරදා වහා නික්මුණුමැනවයි කීවුය. එකල්හි මහාබෝධිසත්වයෝ ප්‍රභාවතීන්ගෙන් මෙවිවර කථාසම්භාෂණයක් ලදිමයි සතුටුව මුවපොල්ලන්ට බඳුනු ඇස් ඇති හෙමාහරණ විභූෂිත ශාත්‍ර ඇති මනාවු කට්ටුදේශ ඇති රන්කමින් විසිතුරු වූ වස්ත්‍රයෙන් සොහොමාණ වූ දෙන ඇති ප්‍රභාවතීන් නොපගේ රූප සෞන්දර්යයෙන් පැහැරගන්නා ලද සිත් ඇති කෙලශාඤ්ඤාකාරයෙන් වසන ලදුව දික්විභගයෙහි අසමර්ථ හෙයින් කුසාවතී නම් රාජ ධානියට යා නොඑම් ඒ රාජ්‍ය ශ්‍රියෙන් මට ප්‍රයෝජන නැත්තේය මෙරටම වාසය කරමි කීහ.

බෝධිසත්වයන් විසින් මෙලෙස කී කල්හි මූ විපිලිසරව නැගියෙහි පරිභවකොට කියමින් සිටියදී මා කෙරෙහි ඇලීම කථාකෙරෙහි ඉදින් මූ මම කුසරජයයි අවුත් මා අත අල්වාගත්තුනම කවුරු වලකන්දැයි ගෙට වැද දොර අගුළුගත්තුය.

බෝධි සත්වයෝද වස්ත හැරගෙන ගොස් තෙසු රාජ කුමාරිකාවරුන් බත්කවුහ. ඉකිබිති ප්‍රභාවතී කුසරජ්ජුරුවන් විසින් සපයන ලද ආහාරය ගෙනෙවයි කුදට විධාන කොටගෙන්වාගෙන මේ බත් අනුභව නොකෙරෙමි නොප ලත් බත් මට දීපියා මේ බත් නොපි කාපියව කුස රජ්ජුරුවන් වහන්සේ මෙනුවරට ආ බව කාටත් නොහඟවයි කීවුය. එතැන් පටන් කුදත් ප්‍රභාවතීන්ගේ බත් කොටස තුමු අනුභව කොට තමන්ගේ බත් ප්‍රභාවතීන්ට දෙන්නීය.

කුස රජ්ජුරුවෝ එතැන් පටන් ප්‍රභාවතීන් නොදක්නාහුය මා කෙරෙහි ප්‍රභාවතීන් සෙනහ ඇති නැති බව පරීක්ෂා කෙරෙමි සිතා එක් දවසක් රාජ කුමාරිකාවරුන් බත් කවා වලන් කදගෙන යමින් ප්‍රභාවතීන්ගේ දොර සමීපයෙහි අඩි ඇත වලන් අඩවා පැකිල වැටිහි කෙදිරිගාමින් ඔත්තාහුය එකල ප්‍රභාවතී බෝධිසත්වයන්ගේ කෙදිරිගැවිලි අසා ගෙයි දොර ඇර බලා කද කර තබාගෙන වැදහොත්තවුන් දක මුත් වහන්සේ මුළු දඹදිවට අග්‍රජන්සේක. මා නිසා ධ දවල් දුක්විඳිමින් සිව්මැලි බැවින් වසුන් කද බරින් මැඩි වැටි ගිය සේක. ඉදින් අමුත්තෙක් වන්නම් මට මීට වඩා වැඩද්දක් නැත ප්‍රාණය ඇද්ද නැද්ද පරීක්ෂාකෙරෙමියි සිතා හයගෙනගෙන් පිටත්ව බෝධිසත්වයන්ගේ ස්වාසය පරීක්ෂා කරණු පිණිස නැඹුරුව මුහුණ බැඳව එසඳ කුසරජ්ජුරුවෝ කෙලකටත් පුරාගෙන ප්‍රභාවතීන් මුහුණට දූමුහ. එකල ප්‍රභාවතී බැණ දොඩා ගොස් ගෙට වැද දොර අඩවළ කොට රජ්ජුරුවන් වහන්ස යමෙක් විරූපීව රූ ඇත්තන් ප්‍රාර්ථනා කෙරේද නොකමැති කැමතිවේද ඕහට අවැඩ වන්නේ යනාදීන් ප්‍රභාවතීන් විසින් නොයෙක් ලෙස බැණ දොඩා පරිභව කළත් බෝධිසත්වයෝ උන් කෙරෙහි නොකලකිරී එඹා ප්‍රභාවතීන් මේලෝකයෙහි යම් පුරුෂයෙක් ලොකස්වාද රතිවශයෙන් තමා නොකමැතිවුද කැමතිවුද ස්ත්‍රිය ගෙන් දර්ශනය ස්පර්ෂය සම්භාෂණය සම්භෝගයයි යන මෙයින් එක්තරා ස්නෙහාෂ කාරණයක් ලැබද එසේ ලබන ලද ලාභය මනාවු ලාභයකැයි ප්‍රසංසා කරමිහ. තමා නොකමැතිවත් ස්ත්‍රිය කෙරෙන් ප්‍රීතියක් නොලැබීම නපුරු වන්නේය. එහෙයින් නොපගේ දර්ශනලාභාදී ඵෙශ්වර්ය විඳිමින් මෙහිම වාසය කෙරෙමි කීහ.

බෝධිසත්වයන් මෙලෙස කී කල්හිත් ප්‍රභාවතී මදකුත් පසුනොබැස තදකොටම කියා මොහු පලවමි සිතා මදකුත් සෙනහරතිවශයෙන් නොකැමැත්තාවුත් මා කෙරෙහි පිලිබඳ සිතින් කැමතිව යන්නාවු තොපි පිපාසාවෙන් පිඩිතව බොළඳකමින් කිහිරි උලක් ඇරගෙන ගල්පොත්තක් කැණ පැන්හැර ගන්නා කැමැතියක්හුද ධර්මයෙන් පිඩිතව දූලක් බැඳ සුලන් රඳවන්නක් හු හා සමානය යනාදීන් තදපරුෂ බස් කියා දෙඩුහ.

එබස් අසා කුස රජ්ජුරුවෝ මනොඥවු අංගප්‍රත්‍යාගදී ස්ත්‍රීසෞභාගයෙන් යුක්තවු ප්‍රභාවතීන් අනෙක කොට වාටු නාටක ස්ත්‍රීන් හා අනන්ත සාමන්තවකු මොලිමාලලාලිත පාද පීඨ ඇති රාජ්‍ය ශ්‍රීද හැර පෙර නොප කෙරෙහි බැඳුනු සිතින් නොරටට පැමිණ දුක්විඳිමින් නොප හා සමග ප්‍රෙමාන්විතවු කථා සම්භාෂණ මාත්‍රයකුත් නොලද්දාවු මම හවහාව ලීලාකටාක්ෂ නිරික්ෂණ මන්දස්මිත මධු මධුරභාෂිතාදී සෞභාගයෙන් යුක්ත කෞමලාංග ඇති නොපගේ ලය ගලකින් කරණලදයි සිතමි. තවද ප්‍රභාවතීන් නොප යම් පමණ කලක් කොපයෙන් රූෂ්ටව බලන්නිද ඒතාක් මද රජ්ජුරුවන්ගේ මේ හවනයෙහි දුක්විඳිමින් අරක්කැමිව වාසය කෙරෙමි යම් කලෙකිහි සිනාපහළ කර සන්ද්ධවු නිරික්ෂණයෙන් සතුටුව බලන්නෙහිද එකල චිත්තසන්නාපයෙන් දුරු කොට රාජ්‍යශ්‍රියට පැමිණියාක් මෙන් වෙමි එහෙයින් සොඳුර මෙතැන් පටන් මෙබඳුවුතද බඳකම් නොකරව යනාදීන් යාච්ඥව කීවාහුය. එබස් අසා ප්‍රභාවතී නොම මෙතෙම වදුරුවලාවෙහි බැඳුනු වානරයක්හු පරිද්දෙන් මා කෙරේ ඉතා ශක්තව කියන්නේය. උපදෙසකින් බොරුවක් කියා මෙයින්

නිකමවම සිතා මහරජ කුසරජුරුවන් වහන්සේ මට ස්වාමි වනසේකද නොවනසේකදයි නිමිත්ත විචාරනෙන ඒ නිමිත්ත පාඨකයෝ නුඹ වහන්සේ සත් කඩක් කොට කැපුවත් උන් වහන්සේට අග මෙහෙසුන් වන්නේ නැතැයි තරයේම කිවුය එහෙයින් නොයෙක් කාරණයෙන් නොකමැතිවූ මා නිසා දුක් නොවිද නුඹ වහන්සේගේ රටටම පලාගිය මැනවැයි කිවුය. ඒ අසා කුස රජුරුවෝත් ඔවුන්ට කී බස් පතූන්තරයෙන් පසු බස්වමින් සොඳුර මා විසිනුත් නිමිත්ත විචාරකැන මාගේ රට නිමිත්ත පාඨකයෝ තොපවිනා උන්ට වල්ලභ කෙණෙක් නැත්තාහයි කරයේම කිවුය. එකී නිමිත්තයෙනුත් මා දුටු කාරණයෙනුත් මා විනා තොපට අනික් වල්ලභකෙනෙක් නැත. ඒ කාරණයෙන් තොපගේ තදමින් හැරපියවයි කීහ.

ප්‍රභාවතී කුස රජුරුවන්ගේ බස් අසා කවර ලෙසකිනුත් මුත් ලජ්ජා වට පමුණුවාගෙන නොහැක්කේය යේවා නොයේවා මුගෙනුත් මට කම් කීමද සිතා දොර අගුළු ලාගත්තිය. එකල බෝධිසත්වයෝ වලන්කද කරතබාගෙන පලාගියාහුය.

එතැන් පටන් දැකුමුත් නැතුව අරක්කැමි කම් කරමින් දුඹුලු විසූ සිල් බත් කමින් බත් නිවන ඔරුව පිට සයනයකෙරෙමින් දර පලමින් පැන් ගෙනෙමින් වලන් සෝදමින් උදෑසන කැඳ අවුළු දාවල බත් මාළු අවුළු පිසගෙන ගොස් කවමින් පොවමින් මධුරනන පාන වස්ත්‍රාභරණාදියක් නැතිව කාම තෘෂ්ණානුරාගයෙන් බැඳී බොහෝ දුක් විඳිමින් එක් දවසක් මුළුතැන්ගෙයි මිදුලෙන් යන්තාවූ කුඳ දක කැඳවා ප්‍රභාවතී කෙරෙහි හයින් නොඇසුකන්ට යුහුව ව යන සඳහා ගොස් ඇ රඳවා කුඳ තොයින් තිගේ සාමිදුවමෙන් තදව ගියෙහිය මෙතෙක් දවස් මුළුල්ලෙහි තොප හැම සම්පයෙහි වැසුව දුක් විචාරිම් විචරකුත් නොලදුම්හ. සෙසු ලාභයෙක් කැලමවේද එතකුදුඋවත් ප්‍රභාවතීන්ගේ තද මන් අරවා දක්වා ලියාඵව්දයි විචාලිය. ඒ අසා කුඳන් යහපතැයි කීව එකල බෝධිසත්වයෝ සතුටුව ඉදින් ඇත්සොඬක්මෙන් කුමොන්නතව මට සිඵටුවූ උඟු යුගලයක් ඇති ප්‍රභාවතී තොම තොපසමවයෙන් ප්‍රේමදෘෂ්ටියෙන් මා බැලුනම් වේවයි මහා සන්තෝෂයෙන් යුක්තව ප්‍රියකථාවක් කළා නම් වේවයි නොයෙක් සෙනෙහයෙන් මන්දස්මිතයන් පවත්වා මා සෙවාපු නම් වේවයි තවද මා දක සතුටුව මා භාසිනායේ යුක්තව බැලුම් නම් වේවයි ඉදින් තරුණාකීර්සමින් ප්‍රවිකසිත සරසිරුහ සොඳර සමාදු කොමලාපාණී පල්ලවයෙන් මාගේ ශරීරය ස්පර්ෂ කළා නම් සැපසේ මාගේ කුශවතී නුවරට ගොස් වන් දවස්ම මෙතීගේ කුඳ හැරයන පරිද්දෙන් භාරා කෙයුර කනක කටක නුපුරරයානා තැලි මුදු ආදී සර්වාභරණයෙන් තී සාරහා ලම් තොපි ප්‍රභාවතීන්ට කාරණා කියා මාගේ වසයට පමුණුවාලවයි කීහ.

කුඳන් බෝධිසත්වයන්ගේ බස් අසා දේවයන් වහන්ස නුඹ වහන්සේ සැකයක් නොසිතුව මැනව කීප දවසකින් උන් නුඹ වහන්සේගේ වයසට පමුණුවා මාගේ සමාර්ථය දක්වාලමිසි බෝධිසත්වයන්ට කියා තමා ගිය කාර්ය සමාදිකොටගෙන ප්‍රභාවතීන් කරාගොස් උන්ගේ ගෙය කසල අරින්නියක මෙන් යටත්පිරිසෙයින් ගසාලන්ට නිසි කැටක් විචරකුත් ගෙයි නොතිබා වහන් පටන් සියල්ලම දොරලා ගෙය හැමදා කසල දමා දොරට පිටලා එලිපත් පඩියගවා උස් පුටුවක්ලා ඊට මිටිව ප්‍රභාවතීන්ට අස්නක් පනවා දියණියෙහි මෙසේ අවමැනව ඉස බලමිහයි ප්‍රභාවතී මිටි අස්න පුටුවෙක ඉඳුවාගෙන තොමෝ උස්පුටුවෙක තමාගේ දනදෙකින් උන්ගේ ඉස වහල්කොටගෙන මදක් ඉසනියගා අනේ මුන්ගේ ඉස උකුණෝ බෝහෝව ගියේයයි කියමින් තමාගේ ඉසින් උකුණන් හැරගෙන ප්‍රභාවතීන්ගේ අත්ලෙහිලා තොපගේ ඉස උකුණන්ගේ විචර බලවයි යනාදීන් නොයෙක් කථාකොට බෝධිසත්වයන්ගේ ගුණ කියමින් මේ ප්‍රභාවතී තොමෝ කුස රජුරුවන්ගේ නුවර වසන සමයෙහි එකුගරජුරුවන් වහන්සේගෙන් අන්තපාන වස්ත්‍ර භරණ ගෙන්ධමාලා තාම්බුලාදී කිසි සත්කාරයකුත් මුත් නොලදයි සිතම් කාරණා කීමයත් ස්ත්‍රීහු නම් එකද වසකුත් ආකායෙහි වැතිර ඔත් ස්වාමිපුත්‍රයාගේ සිත් නොකලකිරුවතී මේ කුස රජුරුවන් වනාහි අරක්කැමිව තොප නිසා රාජ්ජයග්‍රිය හැර අවුත් බැලමෙහෙකොට දුක් විඳිමින් සිටියදීත් සුවදුක් විචාරීමකුත් නොකරව ඉදින් උන් වහන්සේ කෙරෙහි සෙනෙහස නැතත් මුළු දඹදිවට අගුරාපත්වූ මේ කුස රජුරුවන් වහන්සේ මා නියාම දුක්ගන්නාසේකැයි දැන උන් වහන්සේට කිසි සත්කාරයක් කරන්ට උවමැනවැයි කීව. එබස් අසා ප්‍රභාවතී කිපි සඳ කුඳන් නැගී සිට ප්‍රභාවතීන් කරටිය අල්වා ඇතුළුගෙට දමා තොමෝ පිටත්ව දොරවසා දොර අදිනාලනුව ඇඳ අල්වාගෙන පින්මද නොකිකරු කෙනත්තිය තිගේ රුව කාට කුමක් කෙරේද අපි තොපගේ රූපයෙන් කා බී රුකෙන දෙයෙක් ඇද්ද යනාදීන් දොඩා බෝධිසත්වයන්ගේ ගුණ වර්ණනා කෙරෙමින් තෙල ප්‍රභාවතීය ආරොග පරිභානයෙන් යුක්තවූ සිද්ධංගණා ප්‍රතිභාවූ විශිෂ්ටවූ රූ ඇත්තෙමිසි තිගේ රූප සෞන්දර්ය හා ඒ රාජාධි රාජවූ කුස රාජෝත්තමයන් හා සම්මානකොට නොසිතව කුස රජුරුවන් වහන්සේ අපරිමිත බලවානන්ද මහානුභාවද මුක්තාමාණිකාස සංඛසීලාප්‍රවාල කනක රජනාදී මහාධන ඇතිසේක තිමද ගලිත හස්තිරාජයකු පරිද්දෙන් කිසිවක්හු විසින් වැලකිය නොහැකි කායබල ඇතිසේක අන්තපාණ වස්ත්‍රාභරණ ග්‍රාමකෙෂ්ත්‍රාදී සියළු උපහෝග පරිහෝග වස්තුවෙන් සමාද්ධවූ කාශිකොශලාදීවූ බොහෝ රාජ්ජයට අධිපති සේක. සකලජන්ත නමැති මත්තහස්තීන් මධ්‍යයටවත් සිංහරාජයෙකු පරිද්දෙන් අභිත සිංහනාද ඇතිසේක කුරටිකෙවිල්ලන්ට බදුමුලිලොපෙන ගීතස්වර ඇති සේක. ගම්හිරෝධාර මධුරග්‍රවණා කමණයෙ ප්‍රථාණයා

මධුරස්චර ඇතියෙක. සවයමහගුඥානයෙන් ප්‍රතිවේද කරණ ලද අක්‍ෂර ලිඛිත ගණිත ගාන්ධාර්වාද අභ්‍යන්තර විද්‍යාස්ථානාදී අනෙක ගත ප්‍රභේද හින්ත ශිල්පයෙන් ඇතියෙක උභය කුල පරිශුද්ධ අනන්‍ය සාධාරණ සුභගුණ මණිගණකීර්ණ ඉක්මවාකුවංග සම්භවු ක-ස රජපුරුවන් වහන්සේගේ ඇති ගුණ සලකා තොපගේ රූ ඇත්තෙමි යන තද මන් හැර උන් වහන්සේ කෙරෙහි සිනි දස පතුරුවාලවයි යනාදීන් බෝධිසත්වයන්ගේ නොයෙක් ගුණ කියා අවවාද කළාය.

ඉක්බිති එබස් අසා ප්‍රභාවතී තොමෝ කෝපයෙන් දිලිහි කුදතෝතිගේ පමණ නොදැන ගර්ජනා කරන්නෙහිය අතට පැමිණියාවී නම් ස්වාමී දරුවන් ඇතිනියාව අඳුන්වාලමි යනාදීන් කියා කුද හයගැන්වුව එසඳ කුදුත් එමල තී රක්තා නියා මෙතෙක් දවස් මුළුල්ලේ කුසරජපුරුවන් මෙනුවරට ආනියාව තොපගේ පියාණන්වහන්සේ ට නොකිමි උන්නාට අද දවස් රජපුරුවන් වහන්සේට නියා තීටනිහඬ කියවන්නෙමි වේදයි මහත් කොට උන් හයගැන්වුව ප්‍රභාවතී එසඳ හයින් වෙච්ලා මෑණියනි එසේ නොකියව මැනවයි කියා අස්වැසුව.

මහාබෝධිසත්වයෝද ප්‍රභාවතීගේ දකුමුත් නොලැබදු බොහාජන දුක්ඛ සෙය්‍යාදීන් සත්මසක් මුළුල්ලෙහි දුක්විදන් මෑගේ දකුම් විවරත් නොලබමි ඉතා තදපරුෂ ගත් හැඟිවු මෑගෙන් මට ප්‍රයෝජන කිමිද මාගේ රටට ගොස් මව් පිය දෙදෙනා දක වාසය කරමයි සිතුව.

එසඳ මනුෂ්‍යලොකය බැලූ ශක්‍රදේවෙන්ද්‍රයෝ කුස රජපුරුවන් සත් මසක් මුළුල්ලෙහි දුක්විදන් ප්‍රභාවතීන් දුක්ක නොහි උකටලීවු නියාව දක ඇ ලැබෙත්ට කිසි කාරණයක් කෙරෙමි සිතා මදු රජපුරුවන්ගෙන් ගිය දුතයන් බඳු කොට ප්‍රභාවතී තොම කුස රජපුරුවන් හැරගොස් පියා පලාඅවුය වහා අවුත් උන් කැඳවාගෙන යවයි සත් රජපුරුකෙනෙකුන්ට වෙන වෙනම පත් අසුන් ඇතිව දුතයන් යවුන. ඔවුන් දක රජපුරුවෝ සකුටුව වෙන වෙනම සිය සෙනඟ පිරිවරා සාගල නුවරට අවුත් වටලාගෙන උනුත් දක තොපි කුමක් නියා අවුද තොපි කුමක් නියා අවුදයි ඔවුනොවුන් විවාරා ප්‍රභාවතීන් නියා මදු රජපුරුවන් විසින් කැඳවා යවුනොවුන් විවාරා ප්‍රභාවතීන් නියා මදු රජපුරුවන් විසින් කැඳවා යවුනෙහියින් ආමිහයි යනු අසා මෙතෙම තමාගේ එක දුව අප සත්දෙනාටම දේල මුගේ නොකටයුත්තක් බලව අප වෙහෙසුයේයයි දණ්ඩගත විෂසෝර සර්පයන් පරිද්දෙන් කිපි වෙන වෙනම අපට ප්‍රභාවතීන් හෝ දෙව යුද්ධ හෝ කරවයි පත් අසුන් යවුන.

ඒ අසා මදුරජපුරුවෝ බලවත් හයපත්ව අමාත්‍යයන් කැඳවා කුමක් කරමෝදයි විවාළාහ. එකල අමාත්‍යයෝ දේවයන් වහන්ස මේ රජ දරුවෝ සත්දෙනා ප්‍රභාවතීන් නියාම අවුය ඉදින් නුදුනහොත් පවුරු පදනම් වාසල් බිඳගෙන නුවරට වැදගෙන ජිවිතක්ෂයට පමුණුවා රාජ්ජය හැරගනුමිහයි කියා සේනාව සන්නද්ධ කොට ගෙන යුද්ධාභිමුඛව සිටිනාග වදින්නාට පළමුකොට ප්‍රභාවතීන් යවමිහයි කිවාහුය.

එබස් අසා රජපුරුවෝ එක් කෙනෙකුන්ට ප්‍රභාවතී පාවාදිනුමෝ නම් තෙස්සෝ යුද්ධ කරන්නාහ. එහෙයින් එක් කෙනෙකුන්ට දී සන් හිදිවිය නොහැක්ක මුළු දඹදිව අග්‍රාජත්ව සිටි කුස රජපුරුවන් හැරපියා ආගමණට විපාක දක්වමි මෑ සත්කඩක් කොට කපා රජදරුවන් සත්දෙනාට දී පියා ගැලවෙමි වයි කිවුය.

එලෙස රජපුරුවන් කී බස් රාජාගණය මුළුල්ලෙහි ප්‍රකාශව ගියේය. එපවත් ඇසු පරිවාර ස්ත්‍රීහු ගොස් ප්‍රභාවතීන්ට කිහ එබස් අසා ප්‍රභාවතී මරණ හයින් පෙරළි හඬමින් උනස්නෙන් නැගී ජා මඬනද ශවර්ණයට බඳු වු රන්වන් පැහැ ඇති රන් කමින් විසිතුරු වස්ත්‍ර ධාරීව නගුන් හා පරිවාර ස්ත්‍රීන් විසින් පිරිවරණ ලදුව මෑණියන්ගේ ගෙට ගොස් නමස්කාර කොට අඬ අඬා සිටි මෑණියන් වහන්ස මාගේ සඳුන් තුවරලා කසතුරු කපුරු ආදී සුවද සුන්නෙන්උලා ඔප් නගන ලද ප්‍රියකරුවු මනා ඇස් සඟලක් ඇති නිර්මල වූ කිසි කැලලක් නැති පෙම්බර වූ දළ කඩමිටු ඇති කැඩපත් බල බලා සරහන ලද මාගේ මේ මුඛ බිම්බය මේසත් රජපුරුවන් විසින් දමන ලදුව වලාකිබෙන්තේවේද?.

තවද මෑණියන් වහන්ස බමරවැල සලාමෙන් අක්ඛුරු සිනිදු මොලොක් දික්වු සඳුන් සාංදු ජබාදු ආදීවු සුවද ගන්වන ලද මේ මාගේ කෙස් වැටිය අමු සොහොන්හි දමන ලදුව උකුස්සෝ ගිජුලිහිණි ආදී පක්‍ෂි සමූහයෝ නියයන් වහන්ස මාගේ සඳුන් තුවරලා කස්තුරු කපුරු ආදී සුවද සුන්නෙන් උලා ඔප්නගන ලද ප්‍රියකරුවු මනා ඇස් සඟලක් ඇති නිර්මල වූ කිසි කැලලක් නැති පෙම්බරවු දළකඩමිටු ඇති කැඩපත් බල බලා සරහන ලද මාගේ මේ මුඛ බිම්බම මේ සත් රජපුරුවන් විසින් දමන ලදුව වලාකිබෙන්තේ වේද.

තවද මෑණියන් වහන්ස බමර වැලසලාමෙන් අක්ඛුරු සිනිදු මොලොක් දික්වු සඳුන් සාංදු ජබාදු ආදීවු සුවද ගන්වනලද මේ මාගේ කෙස් වැටිය අමු සොහොන්හි දමන ලදුව උකුස්සෝ ගිජුලිහිණි ආදී පක්‍ෂි සමූහයෝ නියපසුරෙන් බදාගෙන ආකුල වැකුලකොට ඇත මෑත අදින්නෝවේද.

තවද මෑණියන් වහන්ස පබළුදළ මෙන් රත්වු නිය ඇති සාවුන් බට ලොම්ලොස් මෘදු කෝමල තුනුලොවින්

ගැවසී ගත් රත් සඳුන් වන ලද මනෝඥවූ මාගේ හස්ත යුගලය මෙරජුන් විසින් කපාදමන ලදුව කොක්කාවූත් ඒකාන්තයෙන් ඩැහැගෙන යන්නෝ වේද.

තවද මැණියන් වහන්ස මාගේ මේ සවර්ණකාලඵලයට බඳු වූ උපමා ඇති මුඛ පද්මයෙහි ලොල්ව උඩබලා උන් සවර්ණ වක්‍රවාත යුගලමෙන් නුහුනුවාවූ වටමට වූ සඳුන් කොකුමගරා මුතුහරින් හොබනාවූ මෙමා තනසුගලය කපා වල දමන ලද කල්හි මැණියන්ගේ තනයේ එළනු බාල දරුවන් පරිද්දෙන් කැනහිල්ලු එලෙන්නාහු වේද.

තවද මැණියන් වහන්ස මෙමාගේ රත් පොරුවක් මෙන් පලල්වූ කලාහඹමෙලව මනෝඥකොට කරණ ලද රත් රසුදලින් යුක්තවූ මෙවුල්දමින් සශ්‍රීකවූ කට්ටුදේශය මේ රජුන් විසින් කපා වලදමන ලදුව කොක්කහඬු ඩැහැගෙන කැමති තෙනකට ගෙනගොස් කන්නේ වේද.

තවද මැණියන් වහන්ස බල්ලෝය. කොක්කහඬුවූය, කැණහිල්ලුවූය. යනාදිවූ දළ ඇති සත්වකෙනෙක් ඇත්නම් ඒ සියලු සත්වයෝ ප්‍රභාවතීන්ගේ ශරීරමාංස නැමති රසායනය අනුභවකොට ඒකාන්තයෙන් අජරාමර වෙති සිතමි.

තවද මැණියන් වහන්ස මේ එක්වූ රජදරුවෝ සෙනෙහයෙන් ඉදින් මාගේ ශරීර මාංශය ලියාගෙන ගියාහු නමුත් ඔවුන්ට යාඥව කියාත් ඇට හැරගෙන දෙමං අතුරෙක්හි දමාපුව මැනව. තවද මැණියන් වහන්ස ඒ සොහොන් බිම මල්වතු කරවා එහි උදු කිණිහිරි ගස් මෑ ඇතිකරවා හිමකාලයාගේ කෙළවර මැදින්මය පිපී වැනි ගිය මල් ගෙන්වාගෙන රත්සුමුහක් පුරා ඹරපිට තබාගෙන මාගේ දියණියන් ප්‍රභාවතීන්ගේ ඡවිවර්ණය මෙබඳුයයි බල බලා මා සිහිකළ මැනවැයි යනාදින් බලපාමින් මැණියන්ගේ සම්පයේම හිඳ ඇඬුය.

එසඳ මදුරජ්ජුරුවන්ගේ නියෝගයෙන් වධකයා තමාගේ පොරවක් කොළඹුවක් ඇරගෙන රජගෙට ආයේය. ඒ වධකයා ආබව රාජංගණයෙහි ප්‍රකාශවීය. ඒ අසා ප්‍රභාවතීගේ මැණියෝ රජ්ජුරුවන් කරා අඬ අඬා ගොස් පොරව හා කොළඹුව දෑ දේවයන් වහන්ස මනාව හැදුනු සිතුවලහ ඇති මාගේ දියණියන් මේ පොරොවෙන් කපා බෙදා මේ සත් රජ්ජුරුවන්ට දෙවනසේක්දැයි විචාළාහ.

ඉක්බිති රජ්ජුරුවෝ බිසවුන් ගිවිස්වමින් දේවිනි ප්‍රභාවතීන් කපා නොදී අනික් කුමක් කරවූද නොපගේ දියනියෝ සියළු දඹදිවට අගු රජ්ජුරුවන් විරූපයයි හැරපියා ගිය මහළු මපියානෝම කෙතෙක් මරණය නලල තිබාගෙන අවුය දැන් තමාගේ රූ නිසා කරණ ලද ඊෂ්‍යාවෙහි විපාක ලබන්නී වේදැයි කීහ.

එබස් අසා බිසෝ දියණියන් ලඟට ගොස් අඬමින් වලපමින් දියණියෙහි නොපට අමනාපයක් සිතිනුත් නොසිතන්නාවූ මාගේ බස් නොගිවිස නොප දැන් ලේ පෙරා පෙරා සත්කඩක්කොට කපා මේ රජදරුවන්ට දෙන ලදුව යම්පුරයට යන්නී වේද.

තවද මේ ලෝකයෙහි යම් සත්වයෙක් වැඩෙහි හැසිරෙන හිතේසින්ගේ කීම නොකරන්නේද එතෙම මෙබඳු වූ දුක් කම්කටළු නොයෙක් අනය ව්‍යසනයටද පැමිණෙන්නේය. තවද රත්කාමින් නුදුල මාණිකා මෙබලාදාමයෙන් විරාජමානවූ ප්‍රභාවතී ඉදින් තමා නොප හෙයින් පස්සේ නොගොස් උභයකුල පරිශුද්ධ අසම්භින්න සුර්ය වංශප්‍රසූත ගෙරවය වික්‍රාන්ත සමන්විත කුඹ රජ්ජුරුවන් හා එක්ව නොප හා සමාන රූපශ්‍රීන් ඇති දකුම්කටයුතුවූ කුමාර කෙනෙක් ලදහොත් අප ඇම ඇතුළුවූ බොහෝ ඤාතිවර්ගයා විසින් සත්කාර සම්භාවනා කරණලදුව සියළු දුක් දුරුකොට බොහෝ කාලයක් සැපසේ වාසය කරන්නී වේද?.

තවද මාගේ සොඳුරු වූ දියණියෙහි යම් කුඹ රජකුගේ මණි කණක රජතාදීවූ විචිත්‍රවූ කර්මාන්තයෙන් යුක්ත රාජභවනයෙහි සවර්ණාභරණයෙන් සැරහුනාවූ දිව්‍යාංගනා ප්‍රතිභාග පුරාංගනාවන් විසින් වයන ලද පඤ්චාංගික කුර්යනාද අනවරනයෙන් පවතීද මනාවූ ලක්ෂණාන්විත මංගල හස්තිහු ප්‍රධාන කොට ඇති කෙලාසකුට ප්‍රතිභාග අනෙක ශත මත්ත හස්තිහු නාද කෙරෙද්ද.

තවද ප්‍රභාවතීනී රාජාංගනයෙහි උද්‍යානමනාවූ ලක්ෂණයන් ඇති මංගල අශ්වරාජයා ප්‍රධානවූ ක්ෂීර සාගරයෙහි තරංග පරම්පරාවෙන් විරාජ මානවූ නොයෙක් දහස් ගණන් අශ්වයෝ කුල්මතින් හේෂාරව පවත්නාහුද.

තවද යම් කුඹාවතී රාජධානියෙක්හි ඒ ස්ථානයෙහි ස්වර්ණාභරණ විභූෂිත සිද්ධ විද්‍යාධරයන් වැනි නළු නාටක සමූහයෝ නොයෙක් ප්‍රභේද ඇති කුර්යභාණ්ඩියන්ගෙන හැමවෙලෙහිම සුබිතමුදිතව සේවය කෙරෙද්ද.

තවද ප්‍රභාවතීනී කුඹ රජ්ජුරුවන්ගේ යම් ගෘහොද්‍යාන විද්‍යුල්ලතා සශ්‍රීකව විරාජමානවූ ස්වර්ණමයුර රාජයන් විසින් මිහිඟු බෙරහඬින් මත්ව පවත්වන ලද කොකානාදයෝද කොස්ලිහිණියන් විසින් පවත්වන ලද අනුරාගයෙන් හරිතවේද එබඳු ශ්‍රී සෞභාග්‍යය හා ඵලවර්යය හා විශේෂය ඇති ඒ කුඹාවතී රාජධානියෙහි

ඉසුරු හැර ඊට වඩා කවර සැපයෙක් කොයි ඇති හෙයින් මීට අවුද යනාදීන් ප්‍රභාවතීන්ට අවවාද වශයෙන් කුශාවතීයෙහි විභූතිය වර්ණනාකොට ඉදින් ඒ කුශ රජ්ජුරුවෝ අද මෙතෙක වී නම් මේ සත් රජ දරුවන් මරා ලුහුබදවා මාගේ දියණියන්ට පැමිණි මේ දුක් දුරුකොට කැඳවා ගෙන යන්නෝ කපුටු රැළක් කැටක් ගසා පලවා ලන්නාක්මෙන් තමන්ගේ වචන මාත්‍රයකින්ම සකල ශතෘමදිනය කරන්නාවූ ඉදින් සිතුව හොත් එක් සියක් රාජධානිනුත් හැරගන්ට නිසිවූ සමරට ඇති විශිෂ්ඨවූ ප්‍රඥානුභාව ඇති ඒ කුශ රජ්ජුරුවෝ අද මෙනුවර වූනම් අප හැමට පැමිණ මේ දිකින් ගලවා යන්නාහුයයි යනාදීන් කුශ රජ්ජුරුවන්ගේ බොහෝ ගුණ කථනය කළාහුය.

එකල්හි ප්‍රභාවතී තොමෝ කුශරජ්ජුරුවන්ගේ ගුණ කියන්නාවූ මාගේ මෑණියන් වහන්සේගේ මුඛ නොසැහෙන්නේය. එහෙයින් උන් වහන්සේ අරක්කැමි කම්කොට මේ ගම වසන බව මෑණියන් වහන්සේට කියමිසි සිතා මෑණියන් වහන්ස අන්‍ය සාධාරණ ගුණ ගර්ණාභරණ විභූෂිත ශෞර්විය බල පරාක්‍රම ප්‍රතාප ප්‍රඥාගුණ ඇති මේ සතුරන් නසා අපහැම රකින්ට නිසිවූ කුශ රජ්ජුරුවන් වහන්සේ අපට ආලාර්කව මෙතනම වාසය කරණසේක. උන් වහන්සේ කැඳවමිදැයි විචාලාය.

ඉක්බිති ප්‍රභාවතී මරණහයින් පිඩිතව නන්දොඩවූද අඥානයෙන් මුසුවූ ප්‍රලාප දොඩවූද බොලඳකමින් කියමිනා දෙයතබා අනිකක් කියවූද තොප මේ කියන්නේ කිමිද ඒ කුශ රජ්ජුරුවෝ ඉදින් මේ නුවරට අවුනම් අපට නොදන්නන්ට කාරණා කිමිද ඉදින් එන්නම් අපට කියා එවා තමන්ගේ සේනාවාහනයන් පිරිවරා නේන්ද මෑගේ කුමන නන් දෙඩිමක්ද යනාදීන් දෙඩුය.

එසඳ ප්‍රභාවතී මෑණියන් වහන්සේ කුමක්කීවත් අදහානොගන්නා සේක. ප්‍රත්‍යක්‍ෂයෙන් දක්වාලා කියමි සිතා මෑණියන්ගේ අත අල්ලාගෙන මතුමාලතලයට නැගීගොස් සීමැදුරු කවුළුව හැර පිටත බලා වලන් සොධමින් සිටි බෝධිසත්වයන් දිසාවට අත දිගු කොට මෑණියන් වහන්ස තෙලෙ කුමාරිකාවරුන්ගේ අන්තඃපුර ආසන්නයෙහි මුළුතැන්ගෙයි මිදුලෙහි තරයේ කැසපටගන්වා අරක්කැමි වේශයෙන් නැඹුරුව සිට වලන් සොධනයෙක් කුශ රජ්ජුරුවන් වහන්සේයයි දැන්වූය.

එකල බෝධිසත්වයෝ ප්‍රභාවතීන් නිසා සත් රජ්ජුරුකෙනෙක් මෙනුවර වටලාගත්තායයි අසා අද දවස් මාගේ මනොරථය මුදුන් පැමිණෙන්නේයයි මාගේ මේ ගමට ආ නියාව අද දවස් ප්‍රභාවතී දෙමව්පියන්ට කියන්නීය. ඒ අසා මා ගෙන්වාගෙන උන් මට පාවාදෙති, එකල මා ගත් දුක් සාර්ථකවන්නේයයි වලන් සෝධා තැන්පත්කොට තබමි සිතා පැන් ගෙනවුත් වලන් සෝධන්ට පටන්ගත්හ. එසඳ වලන් සෝධමින් සිටි රජ්ජුරුවන් දුක දියනියන්ට උරණව කොල තෝ වණ්ඩාල එකක්ද අවශෙෂ භීතජාතියෙහි එකක්ද නොහොත් මෙබදු රාජවංශ නසත්මයයි උපන් එකක්ද මුදු රජකුලයෙහි උපන් තෝ සකල රාජ මෞලිමාණිකාකාන්තීන් බබලනලද පාදපීඨ ඇති තොපගේ වල්ලහවූ කුශ රජ්ජු දාස ක්‍රියා කරවිදැයි පරිභව බණුහ. ඉක්බිති ප්‍රභාවතීතොමෝ මාගේ මෑණියන් වහන්සේ මා නිසා මේ කුශ රජ්ජුරුවන් වහන්සේ අවුත් මෙනුවර වසන බව නොදන්නාසේක්වනැයි සිතා මෑණියන් වහන්ස මම වණ්ඩාල ස්ත්‍රියකුත් නොවෙමි, තෙසු භීතජාති එකකුත් නොවෙමි, නුඹ වහන්සේගේ රාජ වංශය නසන එකකුත් නොවෙමි, මේ ඉක්‍ෂවාකුරජවංශයට නගන ලද කෙතුවක් වැනි රජ්ජුරුවන් වහන්සේයයි දනිමි ඉදින් නුඹ වහන්සේ දාස කෙනෙකුනැයි නොසිනමි කියා බෝධිසත්වයන්ගේ ඵෙශ්වර්ය වර්ණනා කරන්නාවූ ප්‍රභාවතී තොමෝ මෑණියන් වහන්ස මේ කුශ රජ්ජුරුවන් වහන්සේ ත්‍රිවිධ වෙද පාරප්‍රාප්ත සදාචාර නිරතවූ විසි දහසක් පමණ බ්‍රාහ්මණයන් මාලිගා යෙහි මධුරාන්තපාණයෙන් සන්තර්පණය කරවන සේක්ද.

තවද රත්පොරෝදු සන්නාහයෙන් සාදන ලද කනගිරි සිඬර සුන්දරවූ ත්‍රිමද ගලිත වූ විසි දහසක් පමණ හස්තීහු සන්නයෙන් සැරහී සිටිද්ද යම් රජ්ජුරුවන් වහන්සේගේ ප්‍රවණ්ඩමාරුතයෙන් මෙහෙයවන ලද ශරත්කාලයෙහි මෙසකුට නිකර සුන්දර වූ මනෝඥ ලක්ෂණාන්විත රාජවාහන යෝග්‍යවූ නොයෙක් අශ්වාලංකාරයෙන් සරහන ලද විසි දහසක් පමණ අශ්වයෝ හැම වෙලෙහිම සන්නද්ධව සිටිද්ද.

තවද යම් රජ්ජුරුවන් ගේ සුරලොකවතිර්ණ සුන්දර විමාණයක් මෙන් සොහමාන වූ නගන ලද ධවලාක්‍රපත්‍රයෙන් විරාජ මාන වූ සරහන ලද සිංහාසනයෙන් සශ්‍රික වූ සුරසුන්දරී සමාන පුරසුන්දරීන් විසින් සලසන ලද වාරුවාමර නිකාරා කීර්ණ වූ සියළු රථාලංකාරයන් විචිත්‍රකොට සරහණ ලද එලවන ලද මලෝලඹු මල්දම් රන්මිණි කිකිණිදලින් සොහමානවූ විසිදහසක් පමණ රථ නිරන්තරයෙන් සැදී සිටි.

තවද යම් රාජෝත්තමයක්හුගේ ධරණිතලාව තීර්ණනෙක වර්ණණා ඇති අභුකුට සහසුයෙන් සෝහමානවූ සතශජ්ජනාකාර වුෂගර්ජනා ඇති නිසාන තැම්මට එකස් බෙරආදීන් සරහණ ලද පිටු ඇති විසි දහසක් පමණ වුෂහ රාජයෝ මතත්හස්තීන් මෙන් තප්ලා කුර ඇත සිටිද්ද.

තවද රක්ත නිල සෙවන කෘෂණාදී අනෙක වර්ණනා ජවලිත අනවරතයෙන් වැහෙන්නාවූ ක්ෂීර ධාර සහසුයෙන් සන්තිඳුවන ලද ශ්‍රී මේසන්තාපසයන් ඇති සක්තවූ කුඩා තුරංග භංගාකර ඇති විසි දහසක් පමණ දෙනුත් සන්තයෙන් රජක ස්වර්ණමය හජනපුරා ක්ෂීර දොහණය කෙරෙද්ද යනාදීන් ප්‍රභාවතී කුශරජ්ජුරුවන්ගේ යශෝ විභූතිය ප්‍රසංශාකොට මෙබඳුවූ ඵෙශ්වර්යය ඇති රාජාධිරාජයා නුඹ වහන්සේම දස්කොට සිතන පමණ විනා මම එලෙස නොසිතමි යනාදීන් බෝධිසත්වයන්ගේ ගුණ කථනය කළාහුය.

එකල බිසෝ මෝ තොමෝම අසම්භිතව කියන්නියයි ඒකාන්තයෙන් අදහාගෙන මදුරජ්ජුරුවන් කරාගොස් එපවත් කිවුය. එබස් අසා රජ්ජුරුවෝ යුහුව ප්‍රභාවතීන් කරාගොස් දියනියෙනි කුශ රජ්ජුරුවන් මෙනුවරට ආගේ සැබෑදැයි විවාලාහ. එසඳ ප්‍රභාවතීන් එසේය පියානන් වහන්ස උන් වහන්සේ මෙනුවරට අවුත් රාජ කුමාරවරුන්ට අරක්කැමි කම් කරන්නේ දැන් සත්මසෙකැයි කිවුය. ඒ අසා මදු රජ්ජුරුවෝ උන්ගේ බස් අදහානොගෙන කුද කැඳවා විවාරා නියම කොට දැන එඹල කෙල වෙස්වලා මුඩුවෙසින් පැමිණි විෂසෝර සර්ප රාජයකු පරිද්දෙන් සකලභූවන සේධරුවූ විශිෂ්ට කායබල ඤාණබල ඇති ඒ කුශ රජ්ජුරුවන් වෙස්වලා තොප නිසා මිට අවුත් සත්මසක් මුළුලෙහි දුක් ගනිමින් සිටියදී අපට නොකියා කළද ඒකාන්තයෙන් වැරැ ද්දේය. යනාදීන් දියනියන්ට දොඩා වේගයෙන් ඉක්මන්ව බෝධිසත්වයන් කරාගොස් සුවදුක් විවාරා බද්ධාඡලීව සිට මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස සත් මසක් මුළුලෙහි දුක් ගනිමින් සිටියදී නුඹ වහන්සේ වෙස් වලා අවුත් මෙගම සිටිබව නොදනුමිහ. ඒ අප නොදන කළ අපරාධය ක්ෂමා කොර වදාළමැනවැයි යාච්ඤාකළහ.

එබස් අසා මහාබෝධිසත්වයෝ ඉදින් මම තද කොට කිමිනම් මොහුගේ ලය පැලියන්නේය. එහෙයින් අස්වසා කියමි සිතා වලන් අස්සෙහි සිට දෙවයන් වහන්ස මෙබඳුවූ මම සම්ප්‍රාප්තවූ රාජ්‍යශ්‍රීය හැර ප්‍රභාවතීන් කෙරෙහි බඩහිලාෂයෙන් වෙස්වලා අවුත් අරක්කැමි කම් කෙරෙමින් දුක්වූනිමිද මා කළ ඒ අකර්තව්‍යයම අධිරාජයන්ව සිටි මා බඳුන්ට නුසුදුසු හෙයින් මගේම වැරදි විනා නුඹ වහන්සේගේ වැරැද්දෙක් නැත්තේය. එහෙයින් මේ මා කළදෙයට නුඹ වහන්සේම ක්ෂමා කොට වදාළ මැනවැයි කීහ.

එසඳ මදුරජ්ජුරුවෝ මහාබෝධිසත්වයන් විසින් ප්‍රියවචනයෙන් කියන ලද පිළිසඳර කථා ඇතිව සන්තෝෂ ප්‍රාප්තව ප්‍රාසාදයට ගොස් ප්‍රභාවතීන් කැඳවා නුවණනැති තැනැත්තිය මහබලපරාක්‍රම ඇති කුශ රජ්ජුරුවන් කරා ගොස් ක්ෂමා කරවා ගනුව ක්ෂමා කරවා ගනුවයි කීහ.

එසඳ ප්‍රභාවතී පිය රජ්ජුරුවන් ගේ බස් අසා නඟුන් හා පරිවාර ස්ත්‍රීන් විසින් පිරිවරා බෝධිසත්වයන් සිටි තෙනට ගියාය කුශ රජ්ජුරුවෝද මෙහෙ කරමින් සිටි ප්‍රභාවතීන් තමන් කරා එන නියාව දැන දැන් මම මැගේ මන්බිඳ මාගේ පාපිට මඩෙහිම වැදහොවමි සිතා වලන්වල තිබූ පැන් බිමනමා කල විටක් පමන තැන් පාගා බෙරකොට බොරමඩෙයෙහි සිටියාහුය එකල ප්‍රභාවතී ගොස් බෝධිසත්වයන්ගේ පත්ලෙහි ඉස තබා මහපවතින් මුලින් උපුටා එලන ලද ස්වර්ණ තාලස්කන්ධයක් පරිද්දෙන් මඩෙහි වැතිර තමාගේ සුරකන පල්ලවාහි රාමවූ මෘදුකොමලපාණී යුගලයෙන් බෝධිසත්වයන්ගේ තරුණාරුබ කිරණ සමපකර්කියෙන් ප්‍රවිකිසිත වූ සන්ධාරාග නිවිශේෂ ප්‍රභාභාසුර පාද පද්ම යුගලය අල්වාගෙන මරණ භයින් පිඩිතව මහ හඬින් හඬ හඬා දෙවයන් වහන්ස මාගෙන් වෙන්ව නුඹ වහන්සේ විසින් රාජ්‍ය ශ්‍රී විභූතිය හැර අපමණ දුක්බයෙන් යම් පමණ කලක් ඉක්මවන ලද එපමණ කාලයක් මුළුලෙහි මා විසිනුත් දුර්ජන දුක්බසෙයාදීන් හා ස්නානපාන රහිතවීමෙන් නුඹ වහන්සේ සේම දුකින්ම දවස් යවන ලද්දේය. එහෙයින් මට නොකිපී ක්ෂමා කොට වදාළ මැනව.

තවද මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස මාගේ සත්‍යවචනයන් ඇසුව මැනව මම මෙතැන් පටන් දිවිහිමියෙන් කයින් වචසින් මනසින් අමනාපයක් නොසිතමි, නොකරමි ඉදින් මා මෙසේ යාච්ඤාවෙමින් සිටියදී මට ක්ෂමා නොකොට මාගේ බස් නොපිළිගත්සේක් වී නම් දැන් මපියානන් වහන්සේ මේසත් රජදරුවන්ට මා සත් කඩක්කොට කපා දෙන සේක. එහෙයින් මට ක්ෂමා කොට රැක්ක මැනවැයි යාච්ඤාකළහ.

එකල කුශ රජ්ජුරුවෝ ප්‍රභාවතීන්ගේ බස් අසා ඉදාන් සබඳ තෙපිම වෙද දන්නා ඒ මට ඇයිදැයි කීමනම් මුත්ගේ ලයපැලී යන්නේය.එහෙයින් මුත් අස් වසා කියමි සිතා ප්‍රභාවතීන් තොප මෙලෙස යාච්ඤාවෙමින් සිටියදී කුමක් නිසා තොප කීවා කෙරෙමිද තොප කෙරෙහි මාගේ මදකුත් කොපයෙක් කනස්සල්ලෙක් නැත්තේය. තවද තෙපි කිසිවකටත් නොබව තවද කලණ ගුණයෙන් ඇති රාජ්‍යප්‍රක්‍රීය සත්‍යවචනයක් ඇති කියමි මමත් මෙතැන් පටන් කයින් වචසින් මනසින් අප්‍රියයක් නොකෙරෙමි මේ එක මදු රජකුලය තබා මෙබඳු නොයෙක් සියගණන් රාජකුලයන් මදිනය කොට මා කැමති පරිද්දෙන් තොප ඇරගෙනයන්ට සමර්ථවූවත් මම තොප නිසා මාගේ රාජශ්‍රීය හැර හීනක්‍රීයා කෙරෙමින් මෙතෙක්දවස් මුළුලෙහි දුක් වින්දෙමි. එබඳුවූ මා පෙනිසිටියදී තොපට කිසියම් භයකුත් නැත්තේයයි යනාදීන් ප්‍රභාවතීන් අස්වසා සියළු රජ පිරිවරින් පිරිවරණලදුව ක්ෂක්‍රීය මාන උපදවාගෙන මා ජීවත්ව සිටියදී මාගේ භාර්යාව අනිකෙක් ඇරගෙන යෙතැයි කෙගර සිංහ රාජයකුමෙන් පැලඹෙමින් මේ සියළු සාගල නුවර වාසීහු මා මෙතනට ආ බව දනිත්වයි ඇත මෑත පැනමින් අහිතනාද පවත්වමින් අත්පොලසන් දෙමේන් දැන් දැන් ඒ කොල්ලන්

ජීවග්‍රහණයෙන් අල්වාගෙන එම් සියළු අන්තඃපුර වාසීන් අස්වසා තවද මණිකන්ක රජතාදී විචිත්‍ර චිත්‍ර කර්මාන්තයෙන් විරාජ මානවු නික්මුනාවු විරාජමානවු රථයානාවෙක්හි නික්මුනාවු කිකරු සියළු අශ්වාලංකාරයෙන් සරහන ලද අශ්වයන් යොදව දැන් දක් ශක්‍ර මථනය කරන්නාවු මාගේ බල පරාක්‍රම සමාර්ථය බලව යනාදීන් අභිත නාද පවත්වමින් ශක්‍රමථනය කිරීමට භාරය තොපි තොපගේ මාලිගාවට ගොස් ඉස්සෝධා නහා සැරහිගන වැදහිදුවයි ප්‍රභාවතීන් එතන නික්ම වූහ. එකල මදු රජ්ජුරුවෝද කුශ රජ්ජුරුවන්ට පිරිස්සරහන පිණිස අමාත්‍යයන් යවුහ. එනියෝග ලද අමාත්‍යයෝ ගොස් මුළුතැන් ගෙයි මිදුලෙහි වටකිරියක් බැඳ එලවන ලද ඒ මගුල් කපුවා විසින් කරණ ලද දූලි රැවුළු අන්දම් තිබීම් ඇතිව ඉස්සෝධා නහා සියළු රාජාභරණයෙන් සැරහී ඇමති මඩුළු ආදී දශ මේ තැන් පිරිවරා මාලිගාවට යෙමින් අත්පොලසන් දෙමින් සියළු අන්තඃපුර සත්වයන් බල බලා සතුටුවන පරිද්දෙන් අභිතනාද පැවැත්වූහ.

එකල මදුරජ්ජුරුවෝ මනාව ඉක්මවන ලද රන්සැන් රන් පොරොදු රන්සන්නාහ කප්පණ වාමරාදී සියළු හස්තාලංකාරයෙන් සහන ලද්දාවු නගනලද ධවලාත්පත්‍ර ඇති මගුලැන් සරහා බෝධිසත්වයන් නැගෙන පිණිස යවුහ. එකල කුශ රජ්ජුරුවෝ ඒ ඇතුළුට පැන නැගී ප්‍රභාවතීන් පශ්චිම ආසනයෙහි හිඳුවාගෙන වතුරගිනි සේනාව විසින් පිරිවරණලදුව නුවර නැගෙනහිර වාසලින් පිටත්ව කැනහිල් රැසක් මධ්‍යයටවත් කෙශර සිංහරාජයකු පරිද්දෙන් යුද්ධභූමියට වැද මම කුශරජය ප්‍රාර්ථනා කෙණෙක් බසින් තලවයෙන්වයි කියා අසනිසම්පාන නිගොසෂ සොරකොට තුන්යලක් සිංහනාද ස්වරයෙන් අභිතනාද පැවැත්තුහ.

එසඳ කුශ නරේන්ද්‍ර සිංහයාගේ ඒ සිංහනාදය අසා හයපත්ව ඉස්ලලුඅන පලාගොස් පර්වත සනවන ගහනාදියට වත් මාගසුකරාදීන් පරිද්දෙන් ශක්‍ර රජ්ජුරුවන් පිරිවරා සිටිනොයෙක් සියදහස් ගණන් සන ගර්ජනාකර හිමනාද ඇති හිමසෙනානුකාරියෝධාධිරූපී ස්ත්‍රීමදිගලිත තරුණ කරුණාකර වාරනේන්ද්‍ර සේනාවද ප්‍රලයකාල ප්‍රවුතොතාදර වණ්ඩ මාරුතා හිසාන සින්ධු කුඩග තරංග භංගානුකාරී රංගත්තුරංගානු සිතවූ යුද්ධමංනහිලාස ඇති දහස් ගණන් අසරුවන් විසින්ද උපලක්ෂිත අශ්වසේනාවද වේරම්බ වාතයෙන් ප්‍රෙරිතව සෝරනිගොසෂ පවත්වමින් දිගාන්තරාහිධාවනය කරණ විභූල්ලතා සහසුයෙන් සශ්‍රිකවූ මේසකුටානුකාරීවූ රථාලංකාරයෙන් සරහන ලද විචිත්‍ර ධජ පතාකාහි කිරණ ගම්හිරවකුටවනී ඇති ප්‍රවණ්ඩදොදීණ්ඩ කොදණ්ඩ කාණ්ඩහි ලක්ෂිත ප්‍රභල යොධා ධිජ්චිත රථසෙනගද නානාවේශ ග්‍රහණාභිෂණවූ දුර්වාරගොධත පවනාහි පාතවෙග ඇති බංගමුද්ගර තොමර කුන්තවාරුවා පබනාදී විවිධායුධ ග්‍රහණාභිෂණ අනෙකකොටි පාබල සේනාවදූයි යනාදී මේ සේනාව මරණ හයින් ක්‍රස්තව සිටි පිය සිටියනොහි හයොන්මාදයෙන් මුර්ජාවට පැමිණ ඔවුනොවුන් ඇදිනගන නොහි සිය සෙනගම් කොටා වටා දිව පැන විඩාපත්ව ඒ ඒ අත දිවපුහ.

එසඳ මේරු සාරවූ කුශරජ්ජුරුවෝ මන්දරපර්වතයෙන් අල්ලන ලද මහා සමුද්‍රය පරිද්දෙන් නිරායාසයෙන් තමන්ගේ සිංහනාද මාත්‍රයෙන් ඒ ශක්‍රසාගරය මථනයකොට ප්‍රභාවතීන් ගේ පාණිග්‍රහණය පිණිස ආ සත්රජුන් ජීවග්‍රහණයෙන් අල්වා ජයගෙන සිටියද ශක්‍රදේවේන්ද්‍රයෝ තමන්ගේ දහසක් නුවණැස් මෙහෙයා මනුෂ්‍යලෝකය බලා ඒ රණධරණිමධ්‍යයෙහි ශක්‍රරජ්ජුරුවන් හා සමග විජයශ්‍රී කාන්තාවගේ පාණිග්‍රහණකළ අපගේ විසුද්ධ ශ්‍රී මහා බෝධිසත්වවූ කුශ රජාධි රාජේ තත්මයා පරහිංසාවක් නොකොට සිංහනාද පමණකින් කැටත් ගැසු කපුටරැසක් පලවන පරිද්දෙන් නිරායාසයෙන් කරණ ලද ශක්‍ර සෙනා මර්දනය දක සඤ්ජාත ප්‍රිතිප්‍රමෝදයෙන් ප්‍රමුදිතව මේ උත්තම පුරුෂයාගේ විරූපතව දුරුකොට උතුන් රූප සෞන්දර්යයෙන් සරහන්නට උමවැනවයි සිතා තරුණාකී රසමින් ප්‍රදානයක් මෙන් දිජ්චිමත්ව විරොවන්තම්වූ අජ්චංක මාණිකාරත්නයක් තුජ්චිදානයක් ගෙනහැර උර සත්ලයෙහි පැළඳවූහ.

එසඳ මහා බෝධිසත්වයෝ එසත් රජුන් අල්වා ඔවුනොවුන්ගේ උතුරු සඵවෙන් පිරිතොල අයා බැඳගෙන ඒ රණභූමියෙන් නොයෙක් ජයසෝෂා පවත්වාගෙන මාණිකාර රත්නයෙහි ආනුභාවයෙන් දිවිලදීන් ඔප්නගා කරණ ලද සවර්ණ ප්‍රතිමාවක් මෙන් විරාජ මානව අන්‍ය සාධාරණ ශ්‍රී විභූතියෙන් යුක්තව සුරයෙන් පිරිවරා සුජාතාවන් හා ඵෙරාවණ වාහණ රූඪව අසුර විජයකොට අවුත් වෛජයන්ත ප්‍රාසාදයට වදනා ශක්‍රදේවේන්ද්‍ර විලාසයෙන් මාලිගාවට වැද මදුරජ්ජුරුවන් දක මයිලනුවන් වහන්සේට විරුද්ධ අවුදින් නුවර වටලාගත් ශක්‍ර සේනාව මථනය කොට රජ්ජුරුවන් සත්දෙනා ජීවග්‍රහණයෙන් අල්වාගෙන ආම් මොවුන් මරතත් මැරුව මැනවයි අරිතත් අලමැනව වහල්මේ ගනිතත් ගතමැනවැයි කැමැත්තක් කළමැනවැයි කීහ.

එබස් අසා මදුරජ්ජුරුවෝ මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස අප ඇමදෙනාම ප්‍රධානව සිටිහෙයින් මොහු නුඹ වහන්සේටම සතුරෝය මරතත් තබනත් අරිතක් නුඹ වහන්සේටම කැමැත්තක් කළ මැනවැයි කීහ.

මදුරජ්ජුරුවන් විසින් මෙලෙස කී කල්හි මහබෝධිසත්වයෝ මොවුන් මරාලබන්නේ කිමද මුත් හැම මෙහුරට ආගමන් බාර්ථනොවෙවයි ප්‍රභාවතීන්ගේ නගුන් සත්දෙනා මෙරජ්ජුරුවන් සත්දෙනාට දෙවලම් සිතා දෙවයන් වහන්ස දිව්‍යස්පාරාවන් සමාන රූප සෝභා ඇති නුඹ වහන්සේගේ දුන් සත්දෙනා මෙරජ්ජුරුවන්ට

පාවාදී මුන්හැම බැණාකොටගත මැනවයි කිවුය. ඒබස් අසා මදුරජ්ජුරුවෝ මහරජ්ජුරුවන් වහන්ස අපටත් උන්ටත් නුඹ වහන්සේම ප්‍රධානසේක ඉදින් කැමතිසේක්වීම දේවාචදාළ මැනවයි කිවුය.

ඉක්බිති කුඹ රජ්ජුරුවෝ ඒ ක්‍ෂත්‍රිය කන්‍යාවන් සත්දෙනා ස්වර්ණාභරණයෙන් සරහා රජදරුවන් සත්දෙනා සර්වාභරණයෙන් සරහා රජ දරුවන් සත් දෙනාට මහමගුලන් පාණිග්‍රහණය කරවා දුන්හ.

එසඳ රජ දරුවෝ සත්දෙනා ස්ත්‍රීරත්න ප්‍රතිලාභයෙන් අතිශයෙන් සතුටුව කුඹරජ්ජුරුවන් වැද අවසර ඉල්වාගෙන තම තමන්ගේ රාජ්ජයටම ගියහ.

ඉක්බිති උපාය කෞශල්‍යඥානය ඇති මහාබෝධිසත්වයෝ කීපදවසක් එහි වාසයකොට මයිල් රජ්ජුරුවන්ගෙන් අවසර ඉල්වාගෙන ප්‍රභාවතීන් කැඳවාගෙන වතුරංගනී සේනාව විසින් පිරිවරා මහත්වූ රාජානුභාවයෙන් සාගල නුවරින් නික්ම මනාව සරහා පිළියෙළ කරණලද්දාවූ නගනලද ධවලාතපත්‍ර ඇති විචිත්‍ර චිත්‍ර කමමාචලිතවූ රථයානාවකින් ගොස් මාණිකාරත්න කාන්තීන් ප්‍රභාවතීන් හා විශිෂ්ටවූ රූපසෞන්දර්ය සෝභාවෙන් විරාජමානව විමාණස්ථව ගමන්ගත් සිද්ධ යුගලයක් පරිද්දෙන් කුඹාවතී රාජධානියෙහි සියළු සත්වයන්ට නෙත්‍රොත්සව කෙරෙමින් නුවරට වත්හ.

එසඳ බෝධිසත්වයන්ගේ මැණියෝ සීලවතීදේවී කුඹරජ්ජුරුවන් ප්‍රභාවතීන් කැන්දාගෙන නුවරට ආහසී යනු අසා කැමී පීම් ආදී බොහෝ උපකරණ ඇරගෙන මහපිරිවරින් පෙරගමන්කොට ගොස් දක සතුටුව බෝධිසත්වයන් කැඳවාගෙන නුවර පැදකුණකොට මාලිගාවට වැද රාජ්‍යශ්‍රීයෙහි පිහිටවූහ.

එතැන්පටන් ප්‍රභාවතීන් හා කුඹරජ්ජුරුවන් හා දෙදෙන එකාත්මිකව සමග වාසයෙන් දිවිපමණින් දසරාජදහමින් යුක්තව රාජ්‍යශ්‍රී අනුභව කොට කෙළවර කම්චුපරිද්දෙන් සංසාර යාත්‍රාව කළාහුයයි තිලෝගුරු බුදුරජානන් වහන්සේ ධම්මසාමණ්ඩපයට රැස්වූ ශාසනයෙහි උකටලීවූ ඒ හික්ෂුන් වහන්සේ ප්‍රධානකොට ඇති සිව්වනක් පර්ෂිදට මේ අතීත කථාව ගෙනහැර දක්වා ධර්මදේශනාකොට වදාරා දුක්ඛ සත්‍යය සමුදය සත්‍යය නිරෝධ සත්‍යය මාර්ග සත්‍යය යන වතුරාරා සත්‍යයන් ප්‍රකාශකොට මේ ජාතක ධර්මදේශනාව පූර්වාපර සන්ධි ගලපා නිමවා වදාළසේක.

වතුස්සත්‍ය ධර්මදේශනාවගේ කෙළවර උකටලීවූ හික්ෂුන් වහන්සේ දහසක් නයින් හෙබියාවූ සෝවාන් පලෙහි පිහිටා නිවන් දුටුසේක.

එකල මව්පිය දෙනෙ සුද්ධෝදන රජ්ජුරුවන් හා මහාමායා දේවීවූහ. ජයම්පතී කුමාරයෝ නම් ධම්මසාමණ්ඩාගාරික වූ ආනන්ද ස්ථිවිරයෝවූහ. එසමයෙහි කුත් දන් බුජ්ජත්තරා නම් හික්ෂුණිවූහ. ප්‍රභාවතී තොමෝ රාහුලස්ථවිරයන්ට මව් බිම්බාදෙවීවූය. එසමයෙහි රජපිරිස් දන් බුදු පිරිස්විය. ප්‍රභාවතී නිසා සත්මසක් දුග්ගෙන සත්රජුන් මන්මැඩ සෙමෙහිතබා ප්‍රභාවතීන් ගෙනුවූත් රාජ්‍යකළ කුඹ රජ්ජුරුවෝ නම් තිලෝගුරු බුදුවූ මම්ම වේදයී තමන් වහන්සේ දක්වා වදාළසේක.